



柳德米拉・斯吉尔达

Людмила Скирда

Мелодії

чотирьох сезонів

四季旋律

Ілюстрації художника Гао Мана
高莽 插图

Людмила Скирда
柳德米拉·斯吉尔达

*Мелодії
чотирьох сезонів*
四季旋律

переклад китайською **Улан Хана**
乌兰汗 译

Пекін – 2011
北京· 2011 年

*До 20-річчя встановлення дипломатичних
відносин між Україною та КНР*

献为中国与乌克兰建交 20 周年

*Висловлюємо щиру вдячність компанії CMCEC
(China National Machinery
Industry Complete Engineering Corporation) за
фінансову підтримку в
підготовці цього видання*

*感谢中国机械工业成套工程总公司为本书的
出版提供的资金支持*

Зміст

Передмова

Весна

01. „На цій землі, на цій землі вродливій...”
02. „Невже весна? Невже весна, мій друже?...”
03. „Зима минула. Скоро скресне крига...”
04. „Неподалік гори Ланъчжоу...”
05. „Птахи і квіти... Краще за Чжу Да...”
06. „Сократ, Платон і Шак'ямуні...”
07. „А ѿ справді, що воно таке – природа?
08. „Як ти нас знайшла?...”
09. „Ми помилились, нам здалось...”
10. „Як відблиск космічний у кожній людині...”
11. „Я не мстила ні разу...”
12. „Я думаю – що таке досвід...”
13. „Лоян потопає в божественних квітах...”
14. „Який чудовий вірш! Яка могуть!...”
15. „І «Мазератті», й «Ламборджіні»...”
16. „Де я була? Я купувала шовк...”
17. „В ранковий час, о так, в ранковий час...”
18. I. „А що таке любов? Любов – це чудо!...”
 - II. „Блукаемо між весняних азалій...”
 - III. „Ми на вершині вічної гори...”
 - IV. „Ти написав мені прості слова...”
19. „Цей вірш про півонію...”
20. „Я сутру ранку прочитаю...”
21. „Розквітли вранці померанці...”
22. „О, Гао Мане, твій портрет Тараса...”
23. „Цей вірш для павлонії, тільки для неї...”
24. „Весна зимовий сум загоїть...”
25. „Теплий бриз колихає фіранку...”
26. „У фіолетовім тумані...”
27. „Беру блокнот і думаю, що час...”

28. „О, ластівко! О, геометр!...”
29. „Тут, у тихім саду...”
30. „Облога фіалок, облога конвалій...”
31. „О, кущ півоній під моїм вікном...”
32. „Вже провістила ластівка весну...”
33. „Яка весна! Я упаду в траву...”
34. „Коли весна зненацька вибухає...”
35. „І більше жодного мінору!...”

Літо

01. „Ранковий сад прекрасним був, як пісня...”
02. „Ця чаша епохи Мін...”
03. „Симфонія літа – це хори цикад...”
04. „Душа – це те, що нас єднає з Богом...”
05. „Два білих пси і пара теж у білім...”
06. „Які ми різні, різні і чужі...”
07. „Я снідаю щодня в цім ресторані...”
08. „О, Миколаю, захисти мене...”
09. „Твоя любов, неначе спів небес...”
10. „О, Господи, прости мої гріхи...”
11. „Кінчається піст і кінчається літо...”
12. „«Оранжері» - для нас Олюнін сад...”
13. „Я – сонце твоє, твоє сонце...”
14. „Сонце у тумані...”
15. „Це повітря густе і важке...”
16. „Мене стрічає хор сорок...”
17. „Пекінська опера. Футянь...”
18. „Поезіє, ти – янгол мій...”
19. „Спадає спека і футянь...”
20. „Сьогодні цикади звучать за порогом...”
21. „Сосна, бамбук й зимова слива...”
22. „Юні пекінки мчать на роверах...”
23. „Сьогодні дощ, чи ні, скоріше дощик...”

24. „Ранковий став і верби над ставком...”
25. „І я сказала: Годі про сумне...”
26. „Оце і все. О, де ти, дика спеко?...”
27. „Ми вийдемо в сад. О, яка прохолода”
28. „Голос солодкий, голос рідненький...”
29. „Це літо кавунів...”
30. „Водяні лілеї, золоті кувшинки...”
31. „Олюня в блакитнім на березі ocean...”
32. „Зусібіч фітонциди – там сосна...”
33. „Лі Бо сідає до столу...”
34. „Ставок нагадує «шусюй»...”
35. „Я вийшла у сад. І ще спали лілеї...”
36. „Це літо в Пекіні було фантастичним...”

Oсінь

01. „Місяць вийшов повільно і тихо...”
02. „Сьогодні День родини. Що це значить?...”
03. „«Скирда – я Вас люблю» - так зветься вірш...”
04. „Листи летять з усюди... Весь Китай...”
05. „Дивись на світ, люби цей світ, мій друже...”
06. „Ховаю у шафу шовки і шифони...”
07. „Душа болить... Душа радіє...”
08. „На дворі осінь. Жовтень на порозі...”
09. „Цей качиний парад...”
10. „Я бреду по осінньому саду...”
11. „Флотилія качина пливе переді мною...”
12. „І ось лелека, добрий бузько...”
13. „Найбільше благо – так вважав Конфуцій...”
14. „Цей аскетичний дім ...”
15. „Ранкова прохолода спустилася на води...”
16. „О п'ятій ще темно, о шостій світає...”
17. „Повний місяць...”
18. „Коханий мій, твій лист живий, він диха...”

19. „В цьому світі, такому прекрасному...”
20. „Юрасику, оце пишу до тебе...”
21. „Олюню, дорога моя дитино...”
22. „Грузинська балерина, славетна і прекрасна...”
23. „Цей «Bentley», що я зустрічаю щоранку...”
24. „Я так люблю це свято в дні осінні...”
25. „Ось дім подібний на шато...”
26. „Чи збіг обставин?...”
27. „Тут Мао жив і вірші тут писав...”
28. „Я п'ю «лунцзін», духмяний, солодкавий...”
29. „Вже листопад. А у Ханчжоу літо...”
30. „У шань тянь фен» – це феніксів оселя...”
31. „Криниця дракона - так звється село...”
32. „О, мій святий, мій любий Михайлі...”
33. „В районі трьох гір сім будинків стоять...”
34. „Жовтий лист. Порожній сад...”
35. „Отак, як Ван Сичжі...”
36. „Універсальний триколор...”
37. I. „Ми знову вдвох в цій дальній стороні...”
II. „Стоять сади в оранжевих плодах...”
III. „Невдовзі осінь нам махне крилом...”
38. „Неначе “alma mater”...”

Зима

01. „Зимовий сад, прозорий і легкий...”
02. „Писати вірші в літаку...”
03. „Цзінхун з Аньхою аж червоний...”
04. „О, Гао Мане, друже мій чудесний!...”
05. „І він сказав мені, поцілувавши скроню...”
06. „Юань Сікхунь вивчає Лао Цзи...”
07. „Я знаю: невдовзі настане той день...”
08. „Я вся – любов, я вся – любов...”
09. „Рятує природу, читає «Лунь юй»...”

10. „Колись були процеси ці єдиним...”
11. „Коли мороз сягає сорока...”
12. „Ти присвятив мені рядки...”
13. „В морозні дні, в грудневі дні...”
14. „Лю Тянь Хуа, Лю Тянь Хуа...”
15. „Сіань в снігу. І пагода, і парк...”
16. „Морозним шляхом йти насамоті...”
17. „О, золота ріка моєї мрії...”
18. „Ми Інь і Янь. Ми Інь і Янь...”
19. „Це сталося багато років тому...”
20. „О, новорічний ярмарок, о, свято!...”
21. „Це танець левів...”
22. „Ніч ліхтарів, чи свято «Юаньсяо»...”
23. „І я зайшла в старий «сихеюар»...”
24. „«А що віщує «Книга перемін»?»...”
25. „«Весняне сонце, білий сніг»...”
26. „Ви - «шень» і «дань»...”
27. „Зима – це час для каліграфії...”
28. „«Не прагни до багатства. Будь повстримним.»...”
29. „Легенди, легенди, легенди...”
30. „„Цюаньцзюде” – банкет із качки...”
31. „Вже золотіс зрілості межа...”
32. „Так, любов – це сонця світло!...”
33. „Мандаринові дерева...”
34. „Комусь – „фен-шуй”...”
35. „І знову сніг іде в Пекіні...”
36. „«Лічунь», «лічунь» весну віщує...”
37. „Мій дім потопає в лілеях...”
38. „Добрий день, добрий день, добрий день...”
39. „Слови любові, ні – любові спів...”

目 录

代序

春

- 01、 “在这片土地上，在这片美丽的土地上……”
- 02、 “莫非春天来了？我的朋友啊……”
- 03、 “冬天即将过去……”
- 04、 “当年在兰渚山下……”
- 05、 “画花画鸟……无人能与朱耷相比……”
- 06、 “苏格拉底、柏拉图和释迦牟尼……”
- 07、 “什么是大自然？……”
- 08、 “你是怎样找到了我们？……”
- 09、 “是我们的错觉……”
- 10、 “人人身上有一股力量……”
- 11、 “我从不记仇……”
- 12、 “我躺在草地上，面对天空……”
- 13、 “洛阳沉浸在神奇的花的海洋……”
- 14、 “这诗何其美！……”
- 15、 “玛莎拉蒂、兰博基尼……”
- 16、 “我去了何地？去选购丝绸……”
- 17、 “清晨时刻，啊，在那清晨的时刻……”
- 18、 一、“什么是爱？爱是奇迹！……”
 - 二、“我们在杜鹃花丛中间徘徊……”
 - 三、“我们攀上永恒的山巅……”
 - 四、“你写给我一句普通的话……”
- 19、 “窗前的牡丹开了花……”
- 20、 “早晨，黄山的山岭上……”
- 21、 “清晨诵经文……”
- 22、 “啊，高莽……”
- 23、 “这首诗献给你……”
- 24、 “春天可以医治冬季的焦躁……”
- 25、 “暖风拂动窗纱……”
- 26、 “紫色的雾霭蒙蒙……”
- 27、 “我拿起笔记本，满脑思绪……” “
- 28、 “啊，燕子！你是几何学家！……”
- 29、 “在这里，在寂静的花园里……”
- 30、 “紫罗兰开花了，铃兰开花了……”
- 31、 “窗前芍药花……”
- 32、 “燕子宣告春天已经来临……”
- 33、 “多美的春天！我躺在草地上……”

- 34、 “春天突然降临……”
 35、 “再不会唉声叹气！……”

夏

- 01、 “清晨的花园，美如歌曲……”
 02、 “这是明朝的瓷器……”
 03、 “盛夏的交响曲——一群蝉的大合唱……”
 04、 “我的朋友对我说……”
 05、 “两只白狗和两个穿白衣的人……”
 06、 “我们何其不同，既不同又陌生……”
 07、 “我每天在这家餐馆用早点……”
 08、 “哦，圣尼古拉，保护我吧……”
 09、 “你的爱，像是从天而降的歌……”
 10、 “啊，上帝啊，恕我有罪……”
 11、 “斋戒期已接近尾声，夏天即将度过……”
 12、 “我们认为〈欧兰日里〉……”
 13、 “我是你的太阳，你的太阳……”
 14、 “太阳掩没在雾间……”
 15、 “雨燕仿佛用自己犀利的翅膀……”
 16、 “沙涅尔的宠物……”
 17、 “京剧。伏天……”
 18、 “你是我的天使——诗歌……”
 19、 “伏天的热……”
 20、 “今天知了在门外啼叫……”
 21、 “松竹梅……”
 22、 “北京的姑娘们骑着自行车风驰电掣……”
 23、 “今天在下雨，确切说是细雨霏霏……”
 24、 “清晨的池塘，塘前的垂柳……”
 25、 “我说：‘别再写忧愁的诗了……’”
 26、 “酷热，你去了哪里？……”
 27、 “我们走进花园，一阵凉爽从天际……”
 27、 “甜甜的话语，亲亲的声音……”
 29、 “今年的夏天……”
 30、 “水上的百合花……”
 31、 “奥莉娅身穿淡蓝色泳装站在大洋边上……”
 32、 “周围的树，都是杀菌的要素……”
 33、 “李白桌前落坐……”
 34、 “这塘池水使人想起苏州刺绣……”
 35、 “我走进花园，百合还处于梦境……”
 36、 “今年夏天，北京太不一般……”

秋

- 01、 “月亮无声无息地缓缓升起……”
- 02、 “今天全家大团圆。这意味着什么？……”
- 03、 “《斯吉尔达——我爱你！》这是一首诗的名称……”
- 04、 “书信纷纷来自四面八方……”
- 05、 “我的朋友，观赏这个世界吧，热爱这个世界吧……”
- 06、 “我把丝绸和薄纱都藏进衣柜……”
- 07、 “心儿有痛感……”
- 08、 “窗外是秋天……”
- 09、 “镜面一般光滑的池塘上……”
- 10、 “我徜徉在金秋的公园里……”
- 11、 “一群鸭子在我眼前浮游……”
- 12、 “一只善良的瑞鸟仙鹤……”
- 13、 “子曰：仁者寿……”
- 14、 “这栋房屋简陋得惊人……”
- 15、 “清晨的凉爽降临水面……”
- 16、 “五点钟，天还黑，六点钟，天已亮……”
- 17、 “月亮圆圆……”
- 18、 “宝贝儿，你的信我已收到……”
- 19、 “在这个美好的世界……”
- 20、 “乖儿子，我在给你写信……”
- 21、 “好女儿，我的乖乖……”
- 22、 “格鲁吉亚芭蕾舞女演员……”
- 23、 “每天早晨我都会……”
- 24、 “我爱秋天的节气……”
- 25、 “这栋房子像个庄园……”
- 26、 “这是一个奇迹……”
- 27、 “毛曾下榻此地，在此填词写诗……”
- 28、 “品龙井，芳香微甜……”
- 29、 “十一月已到，杭州还是夏天……”
- 30、 “巫山天峰……”
- 31、 “此村位于青山绿岭……”
- 32、 “啊，我尊崇的圣·米哈伊尔……”
- 33、 “三山区有七栋房子……”
- 34、 “叶子金黄。花园空旷……”
- 35、 “我真想……”
- 36、 “褐、绿、黄……”
- 37、 一、“又是你我二人跨过万水千山……”
二、“花园里橘红色的鲜果满枝……”

三、“寒风萧瑟的秋天来了……”

38、“周围如此温暖……”

冬

- 01、“天的花园，轻盈、剔透……”
- 02、“在飞机上写诗……”
- 03、“安徽的祁红茶，色泽绛棕……”
- 04、“啊，我的好友，高莽！……”
- 05、“他亲吻我之后说……”
- 06、“袁熙坤钻研老子……”
- 07、“我知道：博爱将在人间……”
- 08、“我就是爱的全部……”
- 09、“她要拯救大自然……”
- 10、“想当年，写诗作画，过程统一……”
- 11、“当严寒已达零下40度……”
- 12、“你为我写献诗……”
- 13、“严寒十二月的一天……”
- 14、“刘天华，刘天华……”
- 15、“西安城身披雪装……”
- 16、“白雪皑皑的路上独自漫步……”
- 17、“啊，长江……”
- 18、“我和你，一女一男……”
- 19、“幸福的标志……”
- 20、“啊，新年的集市，赶廟会！……”
- 21、“狮子舞……”
- 22、“元宵节，灯笼之夜……”
- 23、“我走进一座古老的四合院茶馆……”
- 24、“《易经》预言些什么？”
- 25、“《阳春白雪》……”
- 26、“你是“生”……”
- 27、“数九寒冬……”
- 28、“勿贪财。居中庸……”
- 29、“传说，传说，传说……”
- 30、“全聚德——烤鸭宴……”
- 31、“我已看到……”
- 32、“爱——就是阳光……”！
- 33、“我像个仙女……”
- 34、“对某人来说，是风水……”
- 35、“北京又在下雪……”
- 36、“立春、立春，春天已经临近……”
- 37、“我的家座落在百合花丛之间……”
- 38、“你好，你好，你好……”
- 39、“爱情的话，不，爱情的歌……”

Передмова

Відома українська поетеса Людмила Скирда приїхала до Китаю зі своїм чоловіком Послом України Юрієм Костенко. За надзвичайно короткий час написала дві поетичні збірки про Китай – „Подих Китаю” та „Мелодії чотирьох сезонів”. Обидві збірки видані в перекладі пана Гао Мана. Пані Скирда виявляє глибокий інтерес до історії та сучасності Китаю, ретельно спостерігаючи та відчуваючи життя. Її життєдайне поетичне натхнення знайшло в Китаї, в цій державі поезії, простір для вільного виразу глибоких сердечних почуттів. Струни її душі влились у симфонію Китаю, що лунає сьогодні. Поетичне слово допомогло їй подружитись із багатьма представниками інтелігенції Китаю. В якості Голови Китайського народного товариства дружби із закордоном, колеги по перу та читача, я глибоко зворушений її поезією, радий разом з нею сприяти справі китайсько-української культурної взаємодії для її постійного зміщення та розвитку. Щиро вітаю її успіхи та досягнення в поезії, дружбі та всіх інших сферах.

Величезна відстань розділяє Китай та Україну, проте між ними є і спільне. З точки зору географії обидві країни відносяться до північного помірного поясу, мають чотири чітко вражені пори року, що привносить в життя народів чимало зручностей. Провідна тема нових віршів Л.Скирди – мелодії чотирьох сезонів, є виявленням того, що люди наших країн однаково відчувають зміну чотирьох сезонів та плин часу.

Весняні квіти, літній дощ, осінній місяць, зимовий сніг – вони приходять вчасно, завжди з нами. І в гармонії з ними живуть

люди – навчаються, працюють, відпочивають, збирають врожай. І так триває вічно.

В очах поетеси чотири сезони Китаю сповнені натхнення та щастя. Весна сіє паростки надії, осінь збирає плоди. Коли наступають свята та дні відпочинку, люди віддаються душою почуттям справжнього кохання, любові до близьких, вони поважають та допомагають один одному, разом створюючи гармонійне суспільство, в якому легко і радісно жити. Разом з тим люди дарують доброзичливість гостям з далеких країв, сподіваючись встановити із зовнішнім світом позитивне розуміння та спілкування.

За формою поезія Людмили Скирди і багата, і водночас лаконічна. Вона демонструє своєрідний стиль і глибокий зміст. Кожен з розділів („Весна”, „Літо”, „Осінь”, „Зима”) складається з більше ніж тридцяти віршів, які усі разом створюють прекрасний різномальоровий сувій чотирьох сезонів Китаю. Безперечно, кожен з них заслуговує на окрему розмову, але, на мою думку, „Весна” та „Осінь” особливо прикметні. Весна – час сіяти, осінь – час збирати врожай. В нашій великій сільськогосподарській країні ці сюжети завжди були актуальними. Більше того у свідомості китайців зміна пор року весни та осені сформувала історичну категорію. Я маю на увазі історичну епоху „Чуньцю” 2000 річної давності або інакше епоху „Весни та Осені”. Цей період був яскравою сторінкою в історії Китаю. І всі наступні династії так чи інакше долучались до створення пам’яті про неї або точніше творення її історичного образу.

От і в поезії української поетеси весна та осінь стають провідною мелодією чотирьох сезонів, а відтак і головною темою у творенні сучасної історії Китаю засобами поетичного слова.

Людмила Скирда зробила красивий внесок у справу дружби між Китаєм та Україною, за це ми маємо висловити їй особливу повагу та вдячність.

Книга „Мелодії чотирьох сезонів” має одну чарівну особливість – це ілюстрації пана Гао Мана. Гао Ман – один з найдосвідченіших китайських дослідників іноземної літератури, водночас він є відомим художником, картини якого також прилучилися до справи зміщення міжнародної дружби та літературної взаємодії.

Для книги української поетеси він створив велику кількість поетичних ілюстрацій, вдало передавши музику вірша у зображення. Я переконаний, що читач буде зворушений цим чудовим творчим союзом.

Гао Ман – один з найактивніших діячів Китайського народного товариства дружби із закордоном, і я від всієї душі висловлюю йому слова шані та подяки.

Хочу сказати кілька слів і про загальну ситуацію дружніх китайсько-українських відносин. У 2010-ому році Президент України В.Янукович відвідав КНР, а на червень 2011-го року заплановано візит Голови КНР Ху Цзіньтао до України – це дві найголовніші події позитивного розвитку відносин між нашими державами з початку ХХІ століття.

Керівники, уряди та народи двох держав докладають максимум зусиль для подальшого розвитку двосторонніх зв’язків. Ми з позицій суспільної організації також поглибили роботу народної дипломатії з Україною в напрямку зміщення політичних, економічних, культурних контактів, які базуються на взаємній довірі

та повазі. Я вірю, що міцне соціальне підґрунтя для дружби та співробітництва між нашими народами найближчим часом буде побудовано.

Поезія Людмили Скирди сповнена найширіших зичень доброї долі та щастя китайському народу. Це для нас глибоко символічно, і це нас справді зворушило. Нема сумніву, що видання „Мелодій чотирьох сезонів” принесе їй ще більше друзів у Китаї та ще більшу популярність, а відтак культурна взаємодія та співробітництво між Китаєм та Україною увійдуть до нової епохи ще тісніших зв’язків.

Хочу висловити найширіші побажання щастя і процвітання:

Весна, літо, осінь, зима – кожна пора прекрасна!

Народна дружба збагачує душу!

Китай і Україна разом втілюють заповітні мрії!

Поезія та малюнок сяють наче сонце та місяць!

Чень Хаосу

Голова Китайського народного товариства дружби із закордоном

15.4.2011

《四季旋律》序言

乌克兰著名诗人柳德米拉·斯吉尔达随丈夫尤里·科斯坚科大使来中国生活，很短的时间就写成两部关于中国的诗集，一部是《中国的呼吸》，一部是《四季旋律》。两部都由乌兰汗先生译成中文出版。斯吉尔达对中国的历史及现实都怀着浓厚的兴趣，在生活中进行着细致的观察与体验。她蓬勃的诗情在中国这个诗的国度找到了尽情挥洒的天地，她的心灵之弦与正在奏响的中国交响曲发生了强烈的共鸣。她以诗为媒介，与许多中国的知识界人士结下真诚的友谊。我作为中国人民对外友好协会的会长，是她的诗友兼读者，为她的诗作所感动，更愿意与之联手共同推动中乌之间文化交流事业，获得不断巩固与发展。谨对她在诗歌与友谊等领域取得的进展与收获表示诚挚的祝贺。

中国与乌克兰相距遥远，但并不缺少相同的特点。从地理上讲，两国同属北温带，四季分明而有序，给人民的生活带来很多便利。斯吉尔达的新诗作以四季旋律为歌咏的主题，显示出我们两国人士对于四季流转与岁月轮回有着共通的感受。春花，夏雨，秋月，冬雪，它们按时到来，从不缺席；人们学习，工作，休闲，收获，按部就班地进行，年复一年地进步。诗人眼里中国的四季，充满昂扬向上的情绪，带来幸福美满的生活。春天播下希望的种子，秋天收获发展的果实。到了节假日和休闲的日子，人们尽情地享受挚爱与亲情，相互尊重相互帮助，共同创造属于每一个人的和谐社会与幸福时光。人们同时还把友好的善意献给来自远方的客人，并且希望与外部世界建立起正面的理解与沟通。斯吉尔达的诗作在形式上既丰富又简捷，经常表现出隽永的风格及深刻的内涵。把三十多篇排列起来，一个季节的主流特色就活跃在读者的眼前，而四个季节的内容放在一起，就成为一部多姿多彩的有关中国生活的美丽长卷。我还来不及对这部长卷的每一个部分细细品味，但我有一个初步的印象，觉得春与秋的章节更值得人们给以关注。春种秋收在我们这个农业大国中，永远是最重要发展主题。春与秋的代序实际上就构成了我们中国人心目中的历史概念。春秋本来是两千多年前中国历史上的一部精彩篇章，后来被历朝历代的人们看成是需要精心创造与编纂的历史本身。四季的旋律，以春秋为主线，也就是以人们对历史的创造为主题。斯吉尔达用写诗的

方式参与了中国当代历史的创造，对友谊作出重要贡献，这是我们应
该特别表达敬意和感谢的。

《四季旋律》诗集有一个特点，就是大量引进由高莽先生创作的
插图。高莽是中国资深的外国文学研究专家，创作过许多绘画作品表
现国际友好和文学交流的主题。他为《四季旋律》营造出许多美好的
画面，使读者更能为书中结成一体的诗情画意所感动。高莽是我们对
外友协工作中最为积极的参与者之一，我也向他表示敬意和感谢。

我们还要特别关心一下中国乌克兰友好关系的大局。2010年雅努
科维奇总统访问中国和胡锦涛主席预定在2011年6月访问乌克兰，
这是两国关系在进入二十一世纪之后健康发展的重大事件。两国领导
人，两国政府和人民都致力于两国关系的进一步发展。我们从民间友
好团体的立场出发，也加大了对乌克兰民间交流的支持力度，通过贯彻
以民促官、以经促政、以文促信的方针，力争为两国人民的友谊与
合作创造更为良好的社会群众基础。斯吉尔达的诗作，传递出乌克兰
朋友对中国人民的美好祝福，使我们深受感动。我们希望《四季旋
律》的出版将为她在中国赢得更多的朋友，更大的声望。中乌之间的
文化交流与合作也因此进入一个更加亲密的时代。

最后，我敬题一首七绝诗，表达诚挚的祝福：

春夏秋冬皆美季，
人民友谊最关情。
中乌发展随宏愿，
诗画同辉日月明。

BECHA

春

На цій землі, на цій землі вродливій
Співають люди, бо вони щасливі.

На цій землі, на цій землі прадавній
Щасливі люди, бо вони зугарні.

На цій землі, на цій землі священній
Люди щасливі, тож благословенні.

На цій землі, мов надихом зігрітій,
Щасливі люди і талановиті.

На цій землі нежданій, наче диво,
Щасливий ти – це значить, я – щаслива!

在这片土地上，在这片美丽的土地上，
人们在欢唱，因为他感到幸福。

在这片土地上，在这片古老的土地上，
人们幸福，因为他们勤劳刻苦。

在这片土地上，在这片神圣的土地上，
人们幸福，因为他们得到苍天的关注。

在这片土地上，在这片温暖的土地上，
人们幸福，因为他们心灵手巧。

我们偶然来到这片意想不到的土地上，
你我都感到幸福，无比幸福。

Невже весна? Невже весна, мій друже?
Скінчилися морози люті й дужі,
Фіалки зацвіли на моріжку
Вдивляюсь в небеса й очам не вірю –
Весняне птаство полонило ирій
І чути пісню жайвора дзвінку.
Стрічай весну духмяну і легку!

莫非春天来了？我的朋友啊，
莫非春天来了到了人间？
凛冽严寒已经过去，
青青的嫩草无边，紫罗兰花朵点点。
我昂望苍天，不相信自己的眼睛——
天空尽是春天的鸟儿，
云雀在嘹亮鸣啭。
让我们欢迎芳香清爽的春天！

Зима минула. Скоро скресне крига.
Відлига в місті й на душі відлига.
Неначе ми прорвались крізь облогу,
Аби відчути тепле слово Бога.

冬天即将过去。
流冰即将开始。
市区解冻了，
心灵解冻了，
我们像是冲出围禁，
来感受上帝的恩慈。

Неподалік гори Ланьчжоу
 Колись збирались «фани» слова
 І в «Павільйоні Орхідей»
 З'являлися мільйон ідей,
 І сотні рим, і сотні віршів,
 А серед «фанів» був найбільшим
 Любителем «чжуецзані»*
 Славетний майстер Ван Сиджі.
 І чаші із міцним напоєм
 Пускали вздовж ріки стрімкої,
 І кожен чашу мав спіймати
 Й негайно опус написати.
 Отак з'являлися древні книги
 В часи весняної відлиги,
 В епоху Хань, в епоху Цзинь,
 І навіть за правління Цинь.

* Міцний алкогольний напій

当年在兰渚山下，
群贤常在“兰亭”聚集，
千变万化的想法，
成千上万的节奏和诗句。
骚人中最著名的
是书法大家王羲之①。
他们将斟满的酒杯
放在激流当中任水漂去，
流到谁的面前
谁就必须立刻把诗赋继续。
在汉朝，在晋代，
在那解冻的春季，
如此这般
涌现了一批古籍。

① 王羲之（303—361）东晋书法家、文学家。

Птахи і квіти... Краще за Чжу Да^{*}
Ніхто не зміг це диво передати.
Вони прийшли до кожного у хату.
І не страшні ні горе, ні біда
Тобі тепер, бо квіти з «го хуа»
Будуть від зла завжди оберігати.

* Знаменитый художник «го хуа» династии Сун, родоначальник направления «птицы и цветы»

画花画鸟……无人能与朱耷相比，
是他绝妙地描绘出大自然的奇迹。
今天，花鸟已进入每户人的家，
你再也不用害怕悲伤，也不用焦虑，
因为国画上的花鸟会保护你
免遭灾难的袭击。

① 朱耷（1625—1705）中国清代著名画家，开辟花鸟画的先锋。

Сократ, Платон і Шак'ямуні,
Конфуцій, Лао Цзи, Менцзи...
Чому з'явилися в ту пору
Оці славетні мудреці?
Можливо людство вже чекало,
Можливо зорі стали в ряд,
І зазвучали як хорали,
Скарбниці істин і порад.
І на моїм столі сьогодні
Лежать Кун Цзи і Лао Цзи –
Величні, ніби Гімалаї,
Могутні й вічні, мов Янцзи.

苏格拉底①、柏拉图②和释迦牟尼③，
 孔子、老子、孟子……
 为什么这些名垂千古的圣贤
 会在那个时代显像？
 也许人类已在等待他们的到来，
 这些代表真理和明鉴的智囊
 像群星似的排列成行，
 把赞誉之歌高声合唱。
 今天，孔子和老子的著作
 也在我的案头上摆放——
 它们巍峨峨如同喜马拉雅高山，
 浩荡荡如同奔流不息的长江。

2011.1.12

① 苏格拉底（公元前 470/469—前 399）古希腊哲学家。

② 柏拉图（公元前 428/427—前 348）苏格拉底的学生，古希腊的唯心主义哲学家。

③ 释迦牟尼（公元前 565—前 486）印度佛陀，佛教的创始人。

А ї справді, що воно таке – природа?
 Чи дощ, чи сніг, чи сонце, чи негода –
 Люби її, прекрасну і всевладну!
 Вона не зна ні відчаю, ні страху,
 Дарує нам снагу і рівновагу,
 Рятує у хвилину безпорадну!

什么是大自然?
是雨？是雪？
是阳光？还是泥泞？
不管是什，
都要爱护它，
它美妙，它万能！
它不知道恐惧，
也不知道绝望。
只有它能给我们毅力，
让我们和谐，
当我们陷入绝境时
让我们获得重生！

Як ти нас знайшла?
Де про нас почула?
Мудра, наче гуру,
Ластівка мала.

Розкажи мені,
Де ти гостювала,
Чом не прилітала,
Навіть уві сні?

«Я не дрозд, не шпак,
Я – уроочий знак.
Що він розповість?
Дивну, щасну путь
Вам не обминуть!
Вірте в добру вість!»

你是怎样找到了我们?
在什么地方听说过我们?
小小的雨燕啊，
你像天仙一般聪明惊人。

告诉我，
你曾到谁家做过客，
为什么在梦中
也不来看望我？

“我不是百舌鸟，
也不是白嘴鸦。
我有
预见的能力。

预见了什么呢？
预见到你的前途无量，
预见到幸福美满可期！
请相信我带给你们的
这个好消息！”

Ми помилились, нам здалось,
Що світять ліхтарі.
Світити справді навчимось
Ми тільки у зорі!

是我们的错觉，
疑为路灯映照，
其实是
星星在闪耀！

Як відблиск космічний у кожній людині
Є сила, що звється тепер «кундаліні».
Так легко було мені серцем вбирати
Розважливу мудрість «Махабхарати».
І знати: усе від людини в людині,
Безсмертна вона і вовіки і нині.

人人身上有一股力量，
如同宇宙投射的神脉，
我的心是那么轻易地领悟了
《摩诃婆罗多》①缜密的胸怀。
要知道：人身上的一切来自自身，
它不朽，现在如此，也会延续千秋万代。

2011.1.11

①《摩诃婆罗多》印度古代一部史诗。

Я не мстила ні разу,
Не рекла: «Азм воздам».
Пробачаю образи
Друзям і ворогам.

Це не пересторога
Й всепрощенства синдром.
Просто це перемога
Любові над злом.

我从不记仇，
也从未说过“我要惩处”。
不管是朋友还是敌人的凌辱
我都可以宽恕。

这并非谨小慎微，
也不是包容一切行径。
这仅仅是
用爱战胜恶行。

Я думаю – що таке досвід,
Упавши в траву горілиць?
Він, мабудь, формується просто
З мільйона життєвих дрібниць.
І те, що ми серцем пізнали,
І те, що зумієм пізнати.
Чи можна уклавши в анали,
У спадок комусь передати?

我躺在草地上，面对天空，
在思考，什么是经验？
经验大概就是由千百万件
生活琐事形成的概念。
我们用灵魂将它认知，
我们用心将它发现。
我们是否可以把它载入法典，
作为遗产，让代代相传？

Лоян потопає в божественних квітах –
Це царство півоній несамовитих,
Це військо духмяне краси на сторожі.
Улюблені квіти! Улюбленці Божі!

洛阳沉浸在神奇的花的海洋，
这儿是雍容华贵的牡丹王国，
这些芳香的植物为美而生，
这是我喜欢的花！这是神仙得杰作！

Який чудовий вірш! Яка могутъ!
Чень Хаосу зумів у вірш вдихнуть
Енергію всесильну і нестримну.
«Ми досі молоді!» - сказав поет.
Я згодна з ним! Прекрасний мрії лет
Дарує нам цю молодість безцінну.

这诗何其美！
 出神入化，掷地有声！
 陈昊苏的魄力
 融在诗中。
 他说：“我们还年轻！”
 我和他感受相同！
 美好幻想的腾空
 给我们带来青春的峥嵘。

I «Мазератті», й «Ламборджіні»,
 Червоні, срібні, чорні, сині,
 Окупували весь Пекін,
 I «Майбахи», і «Мерседеси»,
 I «Астон Мартіни» чудесні...
 Нехай живе Ден Сяопін!

玛莎拉蒂、兰博基尼，
红色的、银色的、黑色的、蓝色的轿车
穿行于整个北京城，
迈巴赫、梅赛德斯，
还有奇异的阿斯顿·马丁……
愿邓小平的精神长在永生！

Де я була? Я купувала шовк.
Ти подививсь на мене і замовк.
І вмить згадалось – на початку травня
Ми забрели в провулок Дешалан.
Старий Китай нас захопив у бран
І зазвучали ритми й ноти давні.

我去了何地？去选购丝绸。
 你看了我一眼，缄口不语。
 我突然想起五月初的一天，
 我们怎样走进大栅栏胡同里。
 古老的中国使我们心醉魂迷，
 往昔的节奏和音符
 骤然在心中响起。

В ранковий час, о так, в ранковий час
 Зустріла Вас на сонячній алеї.
 Ви поспішали, гольф чекав на Вас.
 Я ж малювала вранішні лілії.

Ставок був невеликим, але він
 Прекрасним був й достоту рукотворним:
 Кущі півоній, іриси й за ним
 Ще три сосни, мов золоті валторни.

Ви підійшли і посміхнулись так,
 Немов усе життя мене чекали.
 Я здивувалась й мовила:

«Ні хао!».....
 Й подумала – це, мабудь, добрий знак,
 А, може, це китайський зодіак,
 А, може, це міраж на літнім ставом?

清晨时刻，啊，在那清晨的时刻，
 在洒满阳光的花径上与你相见。
 你急着去打高尔夫球。
 我正在描绘朝晖中的睡莲。

池塘规模不大，
 但非常漂亮俊俏：
 莼菜、菖蒲、远处还有三棵巨松——
 如同金黄的圆号。

你走过来，淡淡一笑，
 好像一生都在期待这次会晤。

我感到惊奇，
用中文“你好！”相祝。

我在想，这大概是善意的表露，
也许是中国的符咒，
也许是盛夏时刻
池塘上的海市蜃楼？

I

А що таке любов? Любов – це чудо!
Ти взяв мене за руку, мовив: «Людо ...»
І щастям засвітилося лице.

Ця мить прекрасна, світла, незнищена,
Бо Господом вона благословенна.
Кохання наше вічне. Вірьмо в це...

一、

什么是爱？爱是奇迹！
你拉着我的手，面露喜色：
你呼唤我：“柳达……”声轻语细。

这一明媚的瞬间，无法忘记，
这样的祝福只能来自上帝。
我们的爱，天长地久，深信无疑。

II

Блукаємо між весняних азалій,
Поміж азалій у цвіту блукаєм...
Ти світлий, ніжний, наче білий птах,

Що пригортав крилом свою голубку.
Коханий мій, нехай не буде смутку
Нині і прісно у твоїх літах.

二、

我们在杜鹃花丛中间徘徊，
春天的鲜花在我们周围开放，
你像一只白鸽，温柔而抚爱。

你遇到了终身相共的伴侣。
亲爱的，愿你长命百岁，
永远没有悲伤，没有忧虑。

III

Ми на вершині вічної гори...
Які безкраї далі навкруги...
Цілуєш мої руки й промовляєш:

«Ти – найдорожча в світі, ти моя.
Без тебе я, то висохла земля.
Мов джерело, ти душу напуваєш».

三、

我们攀上永恒的山巅，
放眼四周，一望无际。
你吻着我的手，话语缠绵。

“世上最珍贵的人也不能与你相比。
没有你，我就像枯竭的沃土。
你是清泉，解除我干渴的心欲。”

IV

Ти написав мені прості слова,
Слова в яких твоя любов жива,
Твоя любов палка і незрадлива:

«Ти – сонце усього мого життя.
Люблю тебе до сліз, до забуття.
Прибудь до віку юна і щаслива».

四、

你写给我一句普通的话，
话中渗透着你的爱，
忠贞炽烈，千秋万代：

“你是我生命中的太阳，
我爱你，爱得泪洒襟怀，
愿你永远年轻，幸福常在。”

Цей вірш про півонію
Ніжну, пухнасту,
Таку і в Китаї
Зустрінеш нечасто.

Рожеві пелюстки,
Смарагдові стебла
І посмішка тиха,
І погляд у небо.

Неначе принцеса
У перлах і шатах.
В ній ніжності стільки
І стільки принади,

Що кожного ранку,
Проходячи поряд,
Я дякую Господу,
Дякую зорям.

窗前的牡丹开了花——
柔嫩蓬松，雍容华贵。
既使在神州大地
也难得见到几回。

粉红的花瓣，碧绿的花茎，
散发着迷人的香味……
每次经过花丛我总觉得
花儿对我仰首伸眉。

我想起童话中的公主——
身穿珍珠霞帔。
牡丹花儿使我的生活
变得多彩更美。

每天清晨曙光微明
从它跟前经过，
我就感激苍天
让我和它相会。

Я сутру ранку прочитаю,
І мантри ночі прошепчу.
Відправлю вас до Бодні-гайя
Після весняного дощу –
Це все-одно, що до Едему.
І там залишу назавжди.
Отак вирішують проблеми
Великодушні і святі.

清晨诵经文，
晚上吟古训，
春雨过后把你送到
保德尼—盖亚①，
那里相当于伊甸园。
我把你永远留在那里。
先哲和圣贤们
就是这样解决问题。

①传说该地是菩萨的诞生地。

Розквітли вранці померанці
На схилах Хуашань гори.
Весни співці, моцартіанці!
Берись до пензля і твори!
Як сяє цвіт на темнім листі,
Не просто сяє, а гряде
Духмяне, чисте, променисте
Життя прекрасне й молоде!

早晨，黄山的山岭上
密橘花开万朵。
春天的代言人，
拿起笔来，写作！
墨绿叶子中间花香袭人，
阳光灿烂四射，
迎着我们而来的是
美好的、年轻的生活。

О, Гао Мане, твій портрет Тараса,
Мабуть, один з найкращих в цьому світі,
Твоя рука лежить на «Заповіті»,
Рядки якого вічності окраса,
Тому ви вдвох, неначе друзі разом
Десь летите над людством й понад часом.

啊，高莽，
你画的谢甫琴科，
大概是世界上最好的
一幅肖像。
你译的《遗嘱》
是纪念永恒的诗行。
因此你们二人如同朋友
穿行在人类和时间之上。

Цей вірш для павлонії, тільки для неї.
Мов хмара бузкова пливе по алеї,
Коли зацвітає це древо премиле,
Коли підійма пурпурові вітрила,
Коли розгортас свою парасолю,
Яка порятує й від зливи, й від болю.

О, ні, недаремно на дереві цьому
Шукає притулок від блискавок й грому
Птах щастя казковий, п'ятникольоровий...
Вгадали! Це - Фенікс, що знову і знову
Відродиться з попелу. Смерті нема.
Існує одвічна життя тайна.

Тож квітни, павлоніє, в затінку саду,
Аби дарувати насолоду й розраду,
Аби переконувати нощно і денно:

Життя є безсмертне! Краса - незнищена!

这首诗献给你，
只献给你，梧桐。
你一身紫花如云，
耸立在幽径当中。
当可爱的树上花开万朵，
当紫红的风帆腾升，
当它撑开自己的华盖，
它能让你避雨和祛痛。

啊，幸福的鸟，童话中的鸟，
五彩斑斓的鸟，你在这棵树上
躲避电闪雷劈。
你猜对了！它就是凤凰，
它一次又一次从灰烬中复活飞起，
它提醒我们，死亡并不存在，
存在的是生命自古以来的秘密。

梧桐啊，让花朵在园中阴凉处盛开！
让我们享受和愉悦，
它无时无刻不告诉我们：
生命——不朽！美——无法消去！

Весна зимовий сум загоїть,
Гріхи відпустить, стишить щем,
І наші душі, нас з тобою
Оміє праведним дощем.
Всю ніч, всю ніч ми проблукаваємо,
Чи в небесах, чи на землі.
У цім, такім далекім краї,
Де всі щасливі й молоді.

春天可以医治冬季的焦躁，
可以宽恕过失、慰藉沮丧。
用圣洁的雨水洗涤
我们心灵的创伤。
我们彻夜四处漫游，
时在地上，时在天堂。
我们身居这遥远的国度，
个个幸福，身心健壮。

Теплий бриз колихає фіранку.
Я прокинулась. Шоста ранку.
За вікном океан. Синій простір.
Над вікном ластів'я хоче в гості.
Це оселя славетного майстра.
Він назвав її «Біла айстра»,
Бо вона потопає у квітах,
Ароматом легким оповита.
Я вдивляюсь у синь океану.
Як назвати – блаженство, нірвана –
Стан душі, що над світом цим ніжним
У молитві завмерла, мов Крішна.

暖风拂动窗纱。
一觉醒来。清晨六点。
窗外是海。一片蔚蓝。
窗棂上有只燕子
想作客进入房间。
此地名为“白花居”，
原是一位大师的家园，
它座落在花丛当中
周围清香弥漫。
我放眼眺望无边的大海，
是在享乐，是在涅槃，
克里希纳①在默默地祷告，
心灵爱抚着温柔的宇宙苍天。

① 克里希纳——印度教中的神。

У фіолетовім тумані
Поміж гліциній молодих
Ніким не впізнані й незнані
Ми пропливали повз горіх,
Повз клен розлогий, кущ азалій,
Ліхтарики і ліхтарі
У фіолетовій нірвані
Ми танцювали до зорі.
Всю ніч звучав і сяяв зrimo,
І шаленів оцей кураж:

Даль океану незглибима,
І скрипки голос невситимий
Для нас з тобою і про нас.

紫色的雾霭蒙蒙，
处处是轻嫩的紫藤，
我们不为人所知地
经过核桃树丛，
经过杜鹃花田，
经过虬干曲枝的老枫，
经过大大小小的灯笼。
我们无忧无虑地
狂舞的天明。

欢乐喧嚣了一夜，
灯光辉煌，头脑冥濛：
茫茫的海洋，
忧伤的琴声，
一切都是为了我们，
愿我们快乐一生。

Беру блокнот і думаю, що час
Предивну гру розпочина із нами.
Він проплива, ні, прослиза крізь нас,
Стає примарним, мов стає туманом.
Ще вчора день був довгим і важким,
Життя було розважливе й повільне.
Сьогодні все летить, як вихор рвійний,
Змива сліди, з облич здирає грим.
І тільки сад так само розквіта,
І бузина так само лебедіє...
Лише природа поспішать не вміє,
Як вічність мудра й вічно молода.

我拿起笔记本，满脑思绪，
 时间在与我们开展奇妙的游戏，
 它像一缕烟，碰不着摸不到，
 从我们身上飘然而去。
 昨天还觉得日子过得太漫长太难熬，
 拖拖拉拉，缓缓前移，
 而今天，竟像疾风扫落叶，
 剥掉了脸上的化妆，
 清除了各种痕迹。
 只有花园照旧群芳争艳，
 桂花清香四溢……
 只有大自然英明而永恒——
 它永远年轻，
 不慌也不急。

О, ластівко! О, геометр!
 Що креслиш ти у небі синім?
 Довершеність класичних ліній
 Вінчає твій весняний лет.

О, ластівко! О, диригент!
 Керуєш всім пташиним хором.
 Весни музичний інструмент
 Пестунка ніжної Аврори.

啊，燕子！你是几何学家！
 你在蓝天上画着什么图形？
 你最后以经典完美的线条
 勾勒出春天时节的飞行。

啊，燕子！你是指挥家！
 你在指挥各类鸟类的歌曲。
 你是妩媚的阿芙乐尔^①手中
 传布春天信息的乐器。

□ 阿芙乐尔——司花女神。

Тут, у тихім саду,
 Між троянд і лілей
 Я збагнула одну
 Найпростішу з ідей.

Лиш жертовність врятує
 Тебе і мене.
 Це єдина клейнода,
 Що не промине.

在这里，在寂静的花园里，
在玫瑰和百合中间，
我悟出一个
最简单的真理。

只有自我牺牲，
才能拯救自己。
这是唯一无价的
善行之举。

Облога фіалок, облога конвалій –
Це ліки найліпші від втоми й печалі.
Це вої чарвні, ця армія ніжна
Свій наступ веде планомірно й успішно.

Сьогодні уранці я вийшла на ганок,
А далі – ні кроку, там море фіалок.
О, милі мої, мої рідні чужинці!
Ну що ще бракує цій радісній жінці?

紫罗兰开花了，铃兰开花了——
这是解除疲惫和忧愁的灵丹妙药。
它们像迷人的战士，温柔的大军，
顺利地慢慢地来到。

今天早晨我走向阳台，
前边是紫罗兰的海洋。
再不能向前迈出一步。
啊，我的亲人，我的异国好友！
为了幸福，有你们我已满足！

О, кущ півоній під моїм вікном
У прохолодних дощових краплинах.
Пелюстки сніжні схожі на пір’їни,
Уквітchanі смарагдовим зелом.

О, кущ півоній! Ніжності крилом
Все втихомирить – суперечки, кпини.
Мов марево, безплотний, безневинний,
Він стане благодаті джерелом.

窗前芍药花
身披凉爽的雨珠，
它那碧绿的茎干上，
像是穿着温柔的羽绒服。

芍药花丛啊！它用温柔的花瓣，
平息一切争吵和抵触。
它像无奇不有的幻影
给人带来富庶。

Вже провістила ластівка весну,
Вже проросли нарциси і тюльпани,
І журавель блука зеленим ланом,
Й квітневі дні оновлення несуть.

І Великодній піст, що проминув
В щоденнім каятті був, мов свічадо,
В якому ми побачили початок
Невідворотних і цілющих жнів.

Так, жнів душі, бо радісна душа
Стає ураз неначе поле щедре,
Коли її наповнить милосердя
І спраглим дасть напитись із ковша.

燕子宣告春天已经来临，
水仙和郁金香的嫩叶已经长出，
白鹭在绿色原野上逍遥，
四月的天气让万物复苏。

大斋日①
我们每天都在祷告中度过。
我们仿佛在镜子里
看到即将丰收的硕果。

经过洗涤的灵魂，
如同慷慨的农田，
它充满仁爱慈悲，
可以和所有需求者宏瞻。

□ 大斋日——宗教节日，这时一般禁食某种食物，尤其是肉类。

Яка весна! Я упаду в траву,
Щоб серцем до землі, й порину в тишу.
І все в мені, клітини найдрібніші
Підтверджать суть просту, що я живу!

Неначе спринтер стрічку розірву,

З розгону опинюсь в обіймах вишні,
Й мої роки, немов сніги торішні,
Зійдуть, аби явить мене нову!

多美的春天！我躺在草地上，
让心更贴近大地，
我身上每一个最小的细胞
都证明我活着——这一真理。

我像短跑运动员向终点撞线，

一下子投入櫻桃園的懷里。
我的年齡像去年的積雪在融化，
心身又恢復了青春的活力！

Коли весна зненацька вибухає
Цнотливим гроном молодих суцвіть,
У неї вчусь натхненню світ любити
І знову світ для себе відкриваю.

І сад пливе, неначе біла зграя,
Пекін подібний на бузкову віть,
Душа зрина у синю небоззвіть
І світить, мов зоря, що не згорає.

春天突然降临，
百花绽蕾吐艳，
我努力向它学习热爱这个世界，
一次又一次有所发现。

花园像天鹅群在漂浮，
北京像丁香花璀璨，
心儿向高空冲去，
像星辰一般灿烂。

І більше жодного мінору!
І більше жодної печалі!
Наш вектор тільки вгору й вгору!
А наш маршрут – все далі й далі!

再不会唉声叹气！
再不会有忧郁悲伤！
我们的志趣是向高向上！
我们的行程是更远更长！

ЛITO

夏

Ранковий сад прекрасним був, як пісня.
Стояли верби над ставком і листя
Їх шелестіло у поривах вітру
Так ніжно, що душа цвіла від світла
Любові до цього земного житла,
Який ніхто не знищить і не зітре.

清晨的花园，美如歌曲，
池边的垂柳，随风摇曳。
心花如此热爱大地的奇景
使它充满喜悦。
任何人在任何时候
都无法将它消灭。

Ця чаша епохи Мін,
Ця бронза епохи Тан,
А той під вікном жасмин?
Він сам собі кум і пан.

这是明朝的瓷器，
这是唐代的青铜。
只有窗前那盆茉莉花
悠悠自得
自称一家。

Симфонія літа – це хори цикад.
Не чула ніколи подібних рулад.
Це щось надпотужне, це щось потойбічне
Енергія космосу диха в обличчя.

І ти резонуєш з природою й небом,
І ти відчуваєш в польоті потребу,
І ти розумієш – ніщо нас не спинить.
Все близче до Бога сягає людина.

盛夏的交响曲——一群蝉的大合唱……
我从未听过歌声如此爽朗！
这是超越人类的，另一个世界的声音……
迎面扑来的是宇宙的能量！

你和大自然和天空齐声奏鸣，
你感到自己也需要飞翔，
你知道，一切都不能让我们止步。
人——越来越接近上苍。

«Душа – це те, що нас єднає з Богом» –
Сказав мій друг і щезнув десь за рогом
Монастиря, що зветься Шаолінь.
Бо фаном був Кунфу, тому щороку
Він приїздив сюди і брав уроки
Гармонії між Янь і ніжним Інь.

我的朋友对我说：

“灵魂——使我们与神沟通。”
说完之后便消失在
少林寺的某处。
他是功夫的迷恋者，
每年都到此地
习练阴阳相处之术。

Два білих пси і пара теж у білім...
Не кваплячись ідуть. Зелена миля
Попереду, немов газон Версалю.
Все вистрежене, чисте, досконале –
Розкішний став, човни, містки, причали,
Допоки зір сяга – за даллю-далі...

两只白狗和两个穿白衣的人
优哉游哉地漫步。
前边是绿色大地，如同凡尔赛的草坪。
一切经过精心修整，完整，干净——
豪华的池塘，小船，桥梁，码头，
目光所及——一望无尽.....

Які ми різні, різні і чужі...
А може ні, ми – інші, але рідні...
Чи ні – ми квіти, що цвітуть у квітні.
О так – ми квіти, ноти чи вірші...
Ми втілення космічної душі.

我们何其不同，既不同又陌生……
但我们相亲相爱也许是两种人。
也许，我们是四月盛开的花朵。
噢，对了——我们是乐谱，是诗歌，是花芯，
我们更像是宇宙心灵的化身。

Я снідаю щодня в цім ресторані...
Тут кельнери у смокінгах, а в залі
Скляна тераса просто над ставком,
Де коропів червоних цілі зgraї,
Де лілій повільно розквітають
І де в кущах сміється миливий гном.

Коріння, трави, зерна, свіжі соки...
Organic Food – це наш рятунок й доки
Ми це не зрозумієм – горе нам!
Бо будемо важкі і товстобокі,
Бо будемо подібні на Cherokee,
Як не крути, а будуть навіть щоки
Лежать на плечах у прекрасних дам.

Мені заварять чай, що зветься сіньтя.
І стану я всесильною, мов ніндзя.
Тож вийду в сад і зрозумію враз,
Що я цей світ любовію рятую:
– «Люблю тебе, мій світе. Чуєш?» – «Чую!»
Буйай, сіяй, світи! Гряде наш час!

我每天在这家餐馆用早点：
这里服务员身着西装，
大厅里玻璃凉台紧贴池塘，
那里有成群的红色鲤鱼，
那里的百合花缓缓在开放，
可爱的地精在花丛中嬉笑洋洋。

鲜汁、青菜、杂粮……
这些有机食品——对我们来说
是保身的给养，
可惜我们目前还不懂这些——
让人可悲又可伤！
等我们变得如同
载重车那样体胖，
连我们的腮帮也会下垂，
紧压在美丽夫人的肩膀上。

给我泡一杯浓茶，
我立刻会变得有力量。
我跨进花园顿时就会明白，
我们只能用爱拯救这个世界。
“我爱你，我的花园。你听见了吗？”
“我听见了！”
苗长吧！开花吧，！祝你成长！
我的时刻即将喜降！

О, Миколаю, захисти мене,
О, Хресте Животворчий, дай опору.
Хай всією доки видно зору
Благословення чисте і святе.

Неначе дим, хай зникнуть вороги,
Нехай розстануть біси віск неначе.
І зазвучить хорал любові – значить
Господь живе в душі і довкруги.

哦，圣尼古拉，保护我吧，
哦，支持我吧，十字呀！
让纯洁、神圣的感恩之情
传遍每户每家。

让仇敌像云烟一般消散，
让魔鬼像石蜡一般溶化。
让爱情的赞美诗传遍各地，
也就是说上帝无处不在，也在心中驻扎。

Твоя любов, неначе спів небес.
Ти взяв мене за руку і воскрес
В душі мотив, давно забутий нами.
О, «Kiss of Fire» – мить блаженства й ток
Струмує в синьожилах – це місток
Між юними серцями виникає.

你的爱，像是从天而降的歌。
你抓住了我的手，
一曲早已经遗忘的曲调
又在我心中复活。
啊，《Kiss of fire》，
在那神圣的一刻
像电流在静脉里跳跃——
这是连接两颗青年人心灵的小小桥座。

①英文、著名的探戈舞曲《火辣辣的吻》。

О, Господи, прости мої гріхи!
Я грішна дуже, визнаю і каюсь.
Молю тебе, прощач, я повертаюсь
Під твій покров назавжди, назавжди □.

Аби возносить чисті молитви,
Аби любити світ і в світі суще
І зрозуміти щастя – неминуше,
Аби повірить, що безсмертні ми.

啊，上帝啊，恕我有罪！
我有罪，我承认，我忏悔。
我对着你祈祷，请求你宽恕，
从今以后，在你的庇荫下处处相随。

为了高唱纯美的赞词，
为了爱这个世界，和世界上的一切，
为了相信幸福一定会降临。
要理解，我们将永生不灭。

Кінчається піст і кінчається літо.
Вже лист опадає з берез над ставком,
Вже яблучко світить червоним бочком,
І вже по-осінньому сонечко світить.

В душі розцвітає небес благодать,
В саду доцвітають осінні троянди,
Над світом звучать афірмації мантри,
У серці моєму молитви звучать...

斋戒期已接近尾声，夏天即将度过。
池塘上柳叶轻轻飘落。
树上的苹果已经成熟红透，
秋天的太阳熠熠闪烁。

上天的恩赐，绽放在心间，
花园中的玫瑰也在凋残，
宇宙间响彻经文和诵辞，
我的心畅吟着祈祷的诗篇。

«Оранжері» - для нас Олюнін сад.
В нім стільки різних загадок й принад –
Не передать ні прозою, ні віршем.
В нім стільки таємниць, легенд, казок,
Що, часом, уявляю – зробиши крок
І романтичний над струмком бузок,
Й рожеві сливи, і японські вишні
Шепочутъ вірші, мабуть, з Рамакрішни.

我们认为“欧兰日里”^①
就是奥莉娅的花畦。
那里隐藏着种种秘密和谜语，
用文用诗都无法说清其中的含意。
有时，我觉得只消迈出一步
就能听到绯红的桃花和刺李，
还有溪畔妩媚的丁香
在低吟罗摩克里希纳^②的诗句。

①法国斯特拉斯堡市内的一座公园。

②罗摩克里希纳（1836—1886），本名伽达陀系。印度宗教思想家，社会活动家。

Я – сонце твоє, твоє сонце.
Ти – соняч, задивлений в небо.
Щоранку всміхаюсь до тебе
Й пишаюсь своїм охоронцем.

我是你的太阳，你的太阳，
你是一株向阳花，向阳花。
你昂首望着天空。
我每天对着你微笑
我为保卫你
感到骄傲。

Сонце у тумані,
У тумані став.
Зветься це футянем,
Ти таке чував?

Це, коли в Пекіні,
 Більше сорока
 Й небо сіро-синє,
 Й погляд, мов блука.
 Між дерев вологих,
 Квітів і кущів
 Натомивсь небога
 Ув альтанці сів.
 Це, коли повітря,
 Тепле і густе.
 Це, коли на вітах,
 В'яне все живе.
 Це, коли під вечір,
 Втома нас дола.
 Це, коли малеча,
 Словом дітвора
 Кисне у басейні
 Тридцять днів підряд
 Й прохолода важить
 Більше аніж клад.

太阳淹没在雾间，
 池塘淹没在雾间。
 你听说过吗？

这就叫做伏天?
 这时候，
 北京高温四十多度
 天空灰色透蓝，
 人眼迷离散漫。
 你累了，
 在湿漉漉的树林里，
 在鲜花和草丛上，
 找个凉亭小息一番。
 这时候，
 气流浓郁温暖。
 这时候，
 树枝上一切生物
 都变得懒懒散散。
 这时候，
 每到傍晚我们都会
 感到浑身疲倦。
 这时候，
 儿童们成群成帮
 在水池中一泡
 就是三十天。
 这时候，
 凉爽——价值万千！

Це повітря густе і важке
 Ріже ластівка гострим крилом.
 Й футиянь не страшний, адже це -

Лиш фантом, лиш фантом, лиш фантом.

雨燕仿佛用自己犀利的翅膀
在剪裁浓浓的沉沉的空气。

雨燕不怕酷暑，
因为这只是幻影迷离。

Мене стрічає хор сорок –
Улюбленаць Шанель.
То білий крок, то чорний крок –
Тілень, тілень, тілень.

Хода поважна, горда стать –
Ну, просто комільфо.
Хотіла б їх намалювати,
Чи краще ні, зафільмувати,
Як це зробив Трюфо.

沙涅尔①的宠物——
一群喜鹊——
黑白相间，
用合唱把我欢迎。

他们像教养有素的人
身材骄傲，昂首挺胸。
我真想像特律福②
把他们拍成电影。

① 沙涅尔——法国二十世纪中叶的著名时装设计师。

② 特律福（1932—）法国电影导演“新浪潮”创始人之一。

Пекінська опера. Футянь.
Кабріолет «Порше»
Побіля входу.
Мей Ланьфань вже не побачить це.

京剧。伏天。

“波尔赛” ①汽车
停在门前。
可惜此情此景
梅兰芳再也看不见。

① “波尔赛” 法国无顶的快速汽车。

Поезіс, ти – янгол мій.
Це значить кожну мить
Я можу розгорнути сувій,
Як це робив Ду Фу, друг мій,
Аби любити й творить.

你是我的天使——诗歌。
这就是说——我无时无刻
都可以展开画卷
如同我的先人杜甫那样，
挥笔创作。

Спадає спека і футянь
Лишає нас поволі.
Ми вижили! Тож море знань
Нам залишив палкий футянь,
А, може, й виклик долі.

伏天的热
渐渐退远。
我们的精力重又复现！
伏天给我们知识，
如同海洋浩瀚，
也许这就是对命运的挑战。

Сьогодні цикади звучать за порогом,
Неначе струна поміж нами і Богом.

今天知了在门外啼叫，
恰似连接我们与上帝之间的一根弦。

Сосна, бамбук й зимова слива –
Достатньо аби бути щасливим...
Фенікс, дракон і черепаха
Нам принесуть небесне благо...
А цвіт півонії й целінъ –
Це просто вічне Янь та Інь...

松竹梅——
使人感到幸福.....
龙、凤、龟——
给我们带来苍天的欣慰.....
而牡丹和麒麟
这就是永恒富贵的轮回.....

Юні пекінки мчать на роверах
Хто на навчання, хто в інші сфери
В джинсах, футболках, спідничках і рюшах,
Кепі, панамках і капелюшках.
А ця в пелерині – мереживо біле
Так нагадала янгольські крила.

北京的姑娘们骑着自行车风驰电掣，
有人去上学，有人去忙于其他行当，
身穿球衫、短裙、牛仔裤，
头戴斗笠，还有大沿帽遮挡太阳，
可是这一位，肩上披着白纱，
活像天使伸张着翅膀。

Сьогодні дощ, чи ні, скоріше дощик.
Я обійшла весь сад без парасолі,
Адже не купиш ні за які гроші
Оцей гідромасаж, цей дотик долі.

今天在下雨，确切说是细雨霏霏。
我没有撑伞，围着花园转了一遭，
我知道如此触及命运的淋水按摩，
你花多少钱也买不到。

Ранковий став і верби над ставком
Нагадують про милу Україну.
Тут зупинився час. І я спочину
У аурі між дійсністю і сном.
Покаюсь перед Богом, помолюсь
У храмі саду, у зеленім храмі.
Пошлю любов Олюні, Юрі, мамі
І сонечку щасливо усміхнусь.

清晨的池塘，塘前的垂柳，
都让我想起可爱的乌克兰。
让时间在此刻停住。
我沉醉在现实与梦幻之间。
我对着上帝忏悔，
我在花园绿色的廟宇里祈祷。
我把爱寄给奥莉娅、尤拉和妈妈，
然后对着太阳幸福的微笑。

І я сказала: «Годі про сумне.
Дивись, метелик в мене на палітрі,

Такий великий, схожий на колібрі.
Все розуміє – зна, коли і де
Спинить свій лет, присісти, відпочить,
Щоб опинитись на моїй картині.
Які у нього крильця темно-сині,
Як хочеться цю мить призупинить»!

我说：“别再写忧愁的诗了。

看看，落在我画板上的螟蛾，
它的大小和蜂鸟一样。
它无所不知，无所不晓，
它知道应在什么地方歇歇，
在什么地方停止飞翔，
以便出现在我的画上。
它的翅膀湛蓝湛蓝，
我多么想把这一瞬间延长！”

Оце і все. О, де ти, дика спеко?
І відповідь: «Радійте, я далеко».

Не віриться – футянь минув, мов сон.
Мав рацію премудрий Соломон!

酷热，你去了哪里？

回答说：“你们高兴吧，
我已远离此地。”
伏天像梦一般消逝——令人不可思议。
正像绝顶聪明的所罗门①说的：
一切都会过去。

①所罗门（公元前 965—前 928）以色列犹太国国王。他智慧异常，传说圣经某些篇章由他所写。

Ми вийдемо в сад. О, яка прохолода
Спустилась з небес на дерева і води.

І світ ожива. І в моїх синьожилах
Пульс є не кров, а божественна сила.

我们走进花园，一阵凉爽从天际

降临在树枝和水面上。
万物苏醒了。我的静脉里流淌的
已不是血而是神赐的力量！

Голос солодкий, голос рідненький
Понад світами лине до неньки.
Це моя доня, понад світами
Аж із Атланти летить до мами.

甜甜的话语，亲亲的声音
跨越世界，飞向母亲。
这是我的好女儿从亚特兰大①
向妈妈传来的爱心。

① 亚特兰大——美国东南部城市。

Це літо кавунів...
Їх гори тут і там.
Китай помолодів.
О, кавуновий храм!
Цілюще джерело
Вологи і снаги:
З'їдаєш півкіло і,
Справді, мей венті.

今年的夏天……
西瓜堆积如山。
中国变得朝气蓬勃。
啊，西瓜！
它是生命活的源泉，
让人凉爽，——
吃上半公斤，
让人精神焕发。

Водяні лілеї, золоті кувшинки...
Липа, а над нею в'ється жайвір дзвінко.
Ніби Україна – поле, в полі юнки...
Але то не поле, то для гольфа лунки.

水上的百合花，
金黄的睡莲……
还有椴木树……
云雀在枝头上撒欢……
几个姑娘在原野上，
我一度疑惑这儿是乌克兰。
这儿不是原野，
这儿是高尔夫球的场园。

Олюня в блакитнім на березі ocean*
Засмагла, вродлива, щаслива, хороша.
Сховаю це фото і знову виймаю:
Вертайся, дитино, з далекого краю.

* Ocean - океан (англ.)

奥莉娅身穿淡蓝色泳装站在大洋边上，
晒得黝黑，幸福、可爱、漂亮。
我收起她的照片，然后又取出来：
好女儿，回来吧，从遥远的地方回到我的身旁。

Зусібіч фітонциди^{*} – там сосна,

^{*} Фітонциди – корисні випари хвойних дерев

Там кіпарис, а тут секвоя^{*} дужа.
Над нами зорі. Ніч така ясна.
Ми пливемо з моїм коханим мужем
У цім басейні срібно-голубім,
В цій стороні далекій, Піднебесній.
Ми молодієм з кожним днем і в цім
Я бачу Божий промисел чудесний.

周围的树，都是杀菌的要素——

这边是青松、桧柏，那边是挺拔的红杉。
头上星空万里，
黑夜明亮灿烂。
我们俩在遥远的国度——神州，
荡漾在银灰色的空间，
我们变得一年比一年年轻，
我认为这是神奇的天意使然。

Лі Бо сідає до столу，

Затягус пісню юначу
І доки не впаде додолу,
Він п'є, і сміється, і плаче.
А потім прокинеться вранці
Під дружні цикадові співи
І враз зрозуміє – ми бранці
Якоїсь небесної сили.

李白桌前落坐，
吟唱壮年豪歌。
他纵饮，他狂笑，他嚎啕痛哭，
直到醉倒在地酣卧。
天启明，觉醒来
在知了的齐鸣声中
他顿悟我们不过是
某种神力的俘虏。

Ставок нагадує «шусюй»* -
Лілеї, лотоси, качки...
Цей потрясаючий фен шуй
Ось тут на відстані руки.

Чи вдасться описать мені
Цей став, неначе у «шусюй»?
Мабуть, що ні, мабуть, що ні...
Тоді – малюй, малюй, малюй!

* «Шусюй» - сичуанська вишивка, якій вже понад тисячі років.

这塘池水使人想起苏州刺绣，
百合，水莲，鸳鸯……
这种绮丽的美景，
出现在伸手可及的地方。
我是否能把池塘的秀丽
描写得像苏绣一样？
看来办不到，办不到，
那只好拿起笔来。
画一张再画一张。

Я вийшла у сад. І ще спали лілеї.
Я йшла по росі до альтанки своєї,
З якої, неначе з гори Еверест,
Все видно довкруг і все чутно охрест.
І ось, з-поза хмари, неначе на сцені,
Світило з'явилось і токи шалені
Дістались землі, і води, і чола.
І сад заспівав і душа зацвіла.

我走进花园，百合还处于梦境。
我踏着露珠，登上凉亭。
站在那里，如同亲临珠穆朗玛，
万物尽收眼底，耳际喧声沸腾。
太阳突然冲出乌云，
阳光直射水面、大地和头顶，
花园顿时歌声四起，
心田花儿盈盈。

Це літо в Пекіні було фантастичним.
Цикади включались, мов струм електричний.
І зранку до ночі звучали ці хори.
Лише у мажорі, ні краплі мінору.

今年夏天，北京太不一般，
知了不停地在叫，如同通了电源。
这种合声从清晨唱到夜深，不过，
都是乐观的大调，没有忧郁和哀怨。

ОСЕНЬ
秋

Місяць вийшов повільно і тихо.
Зупинивсь між розлогих узвиш,
Над рікою, що вічністю диха,
Диха вільно, мов пісня чи вірш.

Це хвилина уроча й жадана,
Час настав для палких молитов,
Мрія лине у світле незнане,
І не зна перешкод і заков.

При столі вся велика родина
Ритуальну вечерю вершить...
Ця, така гармонійна, хвилина
Вчить любові, навчає любить.

Буде дім повний щастя, мов місяць,
Буде в домі достаток і мир.
Ліхтарі, що над вікнами висять,
Ретранслюють цю віру в ефір.

І пливуть понад башти і вежі
Міріади послань золотих.
Ця енергія, справді, безмежна.
О, Китаю, це твій оберіг!

月亮无声无息地缓缓升起，
停留在圆圆的山头之间。
在河水永远不停息的水面上
像诗歌一般潺潺怡然。

守候了很久的庄严时刻降临，
开始了热烈地祝福期盼，
理想随着光明的未来飞翔，
无视任何障碍阻拦。

一大家人围在桌前。
开始节日喜庆的家宴，
这种和谐的时刻教人以爱，
也教人如何对他人的爱恋。

这家人和睦，这家人富裕，
这家人会像皓月一样圆满，
挂在窗前的那些灯笼
向太空传递这种信念。

成千上万个美好祝福
在高楼塔尖上漂浮。
这是一股能量，它确实万能。
啊，中国啊，这是你的吉祥物。

Сьогодні День родини. Що це значить?
Якщо ви разом, світить вам удача,
І щастя, і добробут, і снага.
Тому Китай в цей час завжди в дорозі,
До рідних берегів усі, хто в змозі,
Летять на крилах, їдуть, їх гука
Любов батьків і предків дух одвічний.
Красивий звичай? Так, красивий тричі!

今天全家大团圆。这意味着什么？
如果亲友都在一起
那么幸福就会临门，
阖家就会欢聚。
因此，全国这时都在赶路回家，
回到故乡海湾，
有人甚至乘坐飞机，
父母的爱和祖先的英灵
都在把他们召集。
是啊，多么美的风俗？

«Скирда – я Вас люблю» - так зветься вірш,
Присвячений мені не десь – в Китаї.
І я відповідалність відчуваю,
Бо читачів моїх все більш і більш.
«Я Вас люблю!», - і сказано усе.
«Вас теж люблю!», - у відповідь сказала.
Відтак у світі більше світла стало.
Вірш, радість, лист, усміхнене лице...
Для мене так багато важить це.

《斯吉尔达——我爱你！》这是一首诗的名称。
 不是某地随便写的，而是在中国。
 我感受到责任重大，
 因为我的读者日益增多。
 《我爱你！》话中道尽了一切。
 《我也爱你！》我回答说。
 这意味着，世界变得更加明丽。
 欢乐、书信、笑脸、诗歌……
 这一切都使我感受到意义卓卓。

2010.7.26

Листи летяте з усюди... Весь Китай
 Читає мої вірші. Диво з див!
 Сто тисяч в день відвідують мій сайт,
 Аби почути душі моєї спів.

书信纷纷来自四面八方……
整个中国都在阅读我的诗句。
这是奇迹中的奇迹！
我的网上每天有大量的来信，
网友在倾听我心灵的歌曲。

Дивись на світ, люби цей світ, мій друже,
Лише тоді ти будеш мудрим й дужим.

我的朋友，观赏这个世界吧，热爱这个世界吧，
到那时，你才变得英明和强大。

Ховаю у шафу шовки і шифони...
Скінчилися літні бали й перегони...
Лишились на сайті троянди й лілеї –
Мій літній ескорт, мої ельфи і феї.

我把丝绸和薄纱都藏进衣柜……
已经结束了各种比赛和夏季的舞会。
网上只剩下百合花和玫瑰——
我的仙女，我的夏季护卫。

Душа болить... Душа радіє...
Значить існує, значить діє
Субстанція та фантастична,
Що робить існування вічним.

心儿有痛感……
心儿能欢喜……
神奇的实体在活动，
我的存在永恒不息。

На дворі осінь. Жовтень на порозі.
Я так люблю цю пору. У знемозі
Дерева у плодах схилили віти.
Як тихо довкруги. Як сонце світить
Нешадно і прощально водночас.
Ще тиждень, два – й зима відвіда нас.

窗外是秋天。
十月已在门前。
我特别喜欢这个季节，
果实将树枝压得弯弯。
太阳无情地
又多情地在辞行。
再过一两周——
冬天就来到人间。

Цей качиний парад
На дзеркальнім ставку,
Спів ранкових троянд,
Зозулине куку,
Шелест верб, шелест верб,
Ніби десь над Дніпром,
Й дуб старий, мов адепт^{*}
Між реальністю й сном.

* Адепт- послідовник, зазвичай ревний прихильник будь-якого навчання, ідеї, знання

镜面一般光滑的池塘上，
 一群鸭子整队在漂浮，
 清晨的玫瑰，笑声盈盈，
 杜鹃的啼鸣咕咕，
 好像是第聂伯河的某地
 柳枝在轻轻地倾诉，
 一棵老橡树伫立在那里
 如同现实与梦幻中的信徒。

Я бреду по осінньому саду,
 Я складаю сонети й пеани,
 І деревам, і квітам, і ладу,
 Що існує без нас й поза нами.

Це природи майстерня велична,
 Це гармонія тверді і неба.
 Світ оцей мене манить і кличе
 Й водночас не пускає до себе.

我徜徉在金秋的公园里，
为花草树木写颂词唱赞歌，
它们没有我们照样存在，
它们在我们身外照样生活。
这是大自然的伟大作坊，
这是坚实的大地和苍天的协和。
这个世界吸引着我，召唤着我，
又不让我进入它的心窝。

Флотилія качина пливе переді мною...
Тут поглядом спочину під ніжною вербою.
Відчує дивний спокій, забуду всі турботи.
Адже ми є лиш доки, є диво це – природа!

一群鸭子在我眼前浮游.....
我想让自己的目光
在柔韧的柳枝下静一静，
我想把繁忙忘到脑后，感受一些少有的安宁，
若知道，我们的存在，只能在大自然这个奇迹
存在的佳境。

І ось лелека, добрий бузько,
Приніс колиску на мотузці,
Повісив на старій черешні
І зник той бузько обережний.
Мене знайшла бабуся. Дід
Аж вигукнув: «Оце так плід!»
Тому і досі всіх вражаю,
Асоціююся з врожаєм!

一只善良的瑞鸟仙鹤，
叼着绳子，提着摇篮，飞了过来。
它把摇篮挂在一棵樱桃树上
便小心翼翼地飞开。
姥姥发现了我。姥爷惊呼：
“这个果实真可爱！”
难怪我至今总和丰收联在一起，
使大家感到奇怪！

Найбільше благо – так вважав Конфуцій –
Подовше жити. Вчимося ж цій науці!

* * *

子曰：仁者寿，
让我们通晓这门学问。

Цей аскетичний дім –
Ду Фу, Лі Бо, Ван Вей,
Піон, платан, гранат
І славний У Ченъень.

Минуло стільки літ,
Стільки століть спливло.
Невже це той поріг,
Де генія крило

Прорвалось у світи

Крізь тисячі запон,
Аби подаруватъ
Народу свій закон.

Закон краси й добра,
Точніше, свій роман,
В якому всі дива,
Ніби вночі ліхтар,

Освітлюють життя
Печальні сторінки,
А світле майбуття
На відстані руки.

Гранат, платан, піон,
Рододендрону тінь,
Місток через струмок,
Пташа дзелень-дзілінь.

І генія могутъ,
І долі щедра длань.
Й ніколи не забуть
Святковий Хуайань.

这栋房屋简陋得惊人——
我想起杜甫、李白、王维。
院内长着牡丹、梧桐和石榴，
我想到杰出的吴承恩。

岁月飞逝，几百年已经过去。
莫非天才就是越过这道门槛，
飞向浩瀚的世界，克服了重重屏障，
向人民贡献出自己的佳作。

是善与美的佳作。

确切地说是自己的小说。
那里有神奇的故事，
如同黑夜燃亮的灯火。

它照亮了人生，
映出种种悲哀。
它又在身边构画出
光明的未来。

石榴、梧桐、牡丹，
杜鹃花影摇曳，
小鸟啁啾婉啭，
小桥横跨溪水弯弯。

这是天才的伟大力量。
命运赐给了我今天的机会，
我永远不会忘记
节日的淮安。

Ранкова прохолода спустилася на води...
Дерева, квіти, вулик
Полегшено зітхнули.
Вікно було розкрите
У безкінечне літо.

清晨的凉爽降临水面……
花草、树木，群蜂聚集，
万物舒缓了一口气。
窗户向着夏天洞敞——
无边无际。

О п'ятій ще темно, о шостій світає
Так непомітно пора наступає
Осінніх туманів, пожовкого листя,
Що ранком ущерть засипає обійстя.

Яка прохолода! А значить – наснага!
Я можу усе. Я подібна до мага.
Сідаю під кленом, що зветься моміджі,
На схід повертаю спокійне обличчя,
Вдихаю озон й ароматів букет –
Співець цього світу – вкраїнський поет.

五点钟，天还黑，六点钟，天已亮。
时光在朦朦中流过，
秋天的雾，枯黄的叶，
落满清晨的院落。
宜人的凉爽！精神振作！
我像一个法师，什么都能做。
在枫树下，呼吸着花的气息和芬芳
面对东方平心静坐，
我是乌克兰诗人
我要把这个世界讴歌。

Повний місяць,
Повне щастя,
Повний дім
І небо синє.
Ні печалей,
Ні напастей,
Просто йога – Кундаліні*.

* Йога Кундаліні – одна из индуистских духовных практик

月亮圆圆，
幸福满堂，
全家欢聚，
天蓝气朗。
没有灾难，
没有悲伤，
精神焕发，
万事顺畅。

Коханий мій, твій лист живий, він диха,
Оберіга мене від сплину й лиха,
Дарує серцю віру і любов,
І звеселя, і тішить, і втішає
Своєю теплотою зігриває,
Неначе Богородиці Покров.

宝贝儿，你的信我已收到，
信有生命，信会呼吸，
信给我的心送来了情和爱，
它保护我不受沮丧和不幸的遭遇。
它让我高兴，让我开心，
它让我得到安慰和激励，
它像圣母用自己的体温，
温暖我的身躯。

В цьому світі, такому прекрасному,
Цій оселі земній для людей
Нам бракує лиш дії вчасної
І гуманних духовних ідей.

在这个美好的世界，
在这个人类的大地摇篮，
我们只缺少及时的行动
来实现人道的和精神的理念。

Юрасику, оце пишу до тебе
І хочу прихилити до тебе небо,
Зігріть тебе, притиснуть до грудей,
Немов колись. Я скучила і дуже
Тебе побачить хочу, хочу й мушу,
Бо ненька потерпає без дітей.

乖儿子，我在给你写信，
希望苍天对你满怀情感。
我想把你搂在怀里，
像当年那样，给你以温暖。
我很寂寞呀，很想见到你，
有这样的愿望，就应当实现，
因为每一位母亲
和儿子分住两地，

都感觉到自己异常孤单。

Олюню, дорога моя дитино,
Візьму листівку й серцем відпочину,
В ній стільки, стільки ніжності й тепла
Душі твоєї світлої, мов квітка,
І чистої, як весняна лебідка,
І сильної, немов стебло зела!

好女儿，我的乖乖，
收到你的祝贺，我的心在不停地震颤，
信中有那么多鲜花一般的柔情，
那么多心灵和温暖，
它像春天那么纯洁，
它像绿色的茎秆那么强悍。

Грузинська балерина, славетна і прекрасна,
 Відвідала Китай, навпрочуд своєчасно.
 Погода – хоч куди, китайці на vacation,
 В столиці full relax,
 Нежданий мов sensation,
 І ми пішли в «Da Dong», боготворимий мною.
 Ми їли Beijng's Duck з легендою живою,
 Ми випили вина грузинського три літри,
 Наш клич : «До дна, до дна...» кудись летів за вітром.
 І спогади, і мить ота дорогоцінна,
 Коли й душа летить в Тблісі із Пекіну.
 А може у Батум, у сад Махінджаурі,
 Де при столі сидять Циала і Тімурі,
 Де найсмачніший хліб, найзапашніша кава,
 Й життя сердечний триб, й розмова нелукава.
 Це так було давно й далеко від Пекіну...
 Я, наче у кіно, бачу себе – дитину
 І розумію – ні, минуле не минуло,
 Лишилися ті дні, той сонячний притулок
 На морі, у саду, у теплім Кобулеті,
 Подібного нема ніде на всій планеті!
 Тому летить душа, тому душа співає
 І тужить за земним і неповторним раєм.

格鲁吉亚芭蕾舞女演员，
既著名又美丽，
她非常适时地来到了神州大地。
天气无法再好，
中国人在度假、休息，
她的突然来访
让人惊喜。
我们一起走进大董烤鸭店，
这是我最欣赏的地方。
我们和活的传说人物一起，
品尝北京烤鸭的芳香。
三公升格鲁吉亚红酒下肚，
“干杯！干杯！”
呼声随着清风远扬。
这时回忆起一些珍贵的瞬息，
我们心儿从北京飞回第比里斯②，
也许飞向巴统③，飞向马欣朱阿里④，
和齐阿拉与梯木里坐在一起。
那里有喷香的面包，最芳醇的咖啡，
生活中尽是关怀和诚意。
这一切都发生在
离北京那么久、那么远的地域.....
我仿佛是在电影中看到
自己童年岁月，
我明白了，过去的还没有过去，
那些日子还在继续——
在海上的阳光角落，
在花园，在温暖的科布列蒂⑤，
世界上无一处能和那里相比！
因此，我的心在飞翔，在歌唱，
在思念在人间天堂里度过的时期。

2010.10.7

-
- 指世界著名的芭蕾舞蹈家尼诺·阿纳尼阿什维里。
 - 格鲁吉亚共和国的首都。
 - 格鲁吉亚共和国所属阿扎尔自治共和国的首府。
 - 阿扎尔的疗养区。
 - 阿扎尔的疗养区。

Цей «Bentley», що я зустрічаю щоранку,

На швидкості сто веде китаянка.
На вигляд сімнадцять. Справжня красуня.
Отак за реформи Китай голосує!

每天早晨我都会
和这辆宾利轿车相遇。
司机是位中国美女，
看长相只有十六、七。
可是她开起车来，
时速竟达一百公里。
中国就是以这种速度
赞成改革的壮举！

Я так люблю це свято в дні осінні.
Дерева золоті і жовті дині,
Троянди запашні і канів спалах,
І благодать в душі, і сонце гріє,
Й збуваються усі солодкі мрії.
Краса оця мене зачарувала:
«Це, мабуть, щастя», - тихо проказала.

我爱秋天的节气。
橙黄的瓜果，披金的树木，
芳香的玫瑰，美人蕉无数。
太阳温暖，心满意足，
所有的甜蜜的幻想
都会归真返璞。
是美——使我沉于迷恋，
我悄悄地低叙：
“大概这就是幸福。”

Ось дім подібний на шато*,
Довкола нього сад,
Про нього мріяла літ сто,
Мабуть літ сто підряд.

Журчить фонтан, струмок дзвенить,
Левкої, солов'ї,
І кожний мент, і кожна мить
Щасливі і мої.

* Шато (фр.) – маленький замок

А по дорозі «Bentley» мчитъ,
За ним наш долматін*.
І в серці музика звучить
Чи Mozart, чи Chopin*.

О, саде мій, о наш юань,
О, ніжний серця спів,
Це Божа длань, це Божа длань,
Божественний мотив.

* Порода собаки
* композитори

这栋房子像个庄园，
花园围在它的周边，
这样的地方我梦想了
大概足足有一百年。

“奔驰”在公路上急行，
我们的爱犬跟在后面，
莫扎特和肖邦的乐曲，
阵阵在心房盘旋。

我们的心在温柔地歌声中跳跃，
这是我们的花园，
是上帝的恩赐，上帝的恩赐，
还有那天籁的音弦。

Чи збіг обставин?
 Чи просто диво –
 Все віщувало
 Життя щасливе:

Гора зелена,
 І клуб розкішний,
 І птиця фенікс,
 І Рамакрішна.

Пагода древня,
 Вечірні далі,
 І небо в зорях,
 Як у медалях.

В Ханчжоу осінь –
 Це незабутньо.
 Я чую досі
 Як грає лютня,

Чи може ерху,
 Чи може біва...
 Все нам віщує
 Життя щасливе!

这是一个奇迹——
也许是一种巧合，
一切都在暗示着
幸福的生活：

绿色的山峦，
娱乐的场所，
奇异的凤凰，
还有罗摩克里希纳①的诗歌。

年久的古塔，
傍晚的远方，
满天的星斗
像是天空佩戴的奖章。

杭州的秋天
令人无法遗忘。
直到现在我还能听到
竖琴的音响。

也许是琵琶，
也许是二胡，
重要的是这一切都预示着
我们将得到洪福！

①罗摩克里希纳（1836——1886）印度思想家。

Тут Мао жив і вірші тут писав.
Про сині гори, озеро і став,
Тут спочивав і думав про майбутнє.
Він вірив у народ і твердо знов –
Його прийдешнє світле і могутнє.

毛曾下榻此地，在此填词写诗。
 写远山，写湖泊，写疾风骤雨。
 他在这儿休息，对未来多加思虑。
 他坚信自己的人民，
 坚信未来的中国——
 安康幸福，巍然屹立。

Я п'ю «лунцзін»,^{*} духмяний, солодкавий
 І думаю про невмирущу славу
 Цього напою і про таїну,
 Яку він береже тисячоліття,
 І про прекрасну суть цієї миті,
 Душа, мов прокидається від сну,
 І вірш ляга на тверді білизну.

^{*} Чай «Колодязь Дракона»

品龙井，芳香微甜，
我想到这种饮料不朽的荣誉，
还有保存了上千年的秘密。
想到这美妙的瞬间，
我的心仿佛刚刚摆脱睡意，
白纸上出现了诗句。

Вже листопад. А у Ханчжоу літо.
Рожеві квіти на зелених вітах.
А головне, так тепло на душі
Від слів, що друзі берегли для тебе,
Від гарного вина, ясного неба...
І розумієш серцем – то потреба
Цим дням осіннім присвятить вірші.
Ну а про що? Про все. «Лоувайлоу» –
Славетний ресторан в серці Ханчжоу.
«Лун цін ся жень» - найкращі в цих краях,
І «Дун пхо жоу» твір мера і поета,
«Цзяо хуа цзі» - то гордість і прикмета
Ханчжоуських шефів по усіх світах.
Ніч за вікном. Вогнями спалахнуло
Сіху величне й ожило минуле.
Ці пагоди і дамби, й острови,
І павільйони, і мости, і кручі,
І звідкілясь мотив «Бе same мучо».
«Романтика назавжди» - ці слова
Сам імператор написав на арці –
Він був поетом і мистецтвознавцем.
О, острівець гармонії і тиші!
Я шлю тобі свою любов і вірші.

十一月已到，杭州还是夏天，
绿枝上开着粉红的花，
更主要的是天空一片晴朗，
还有朋友们为你保留的美酒和心里话……
心灵有一种要求，
写诗献给绚丽多彩的秋天。
写些什么？什么都写。“楼外楼”——
杭州中心区的著名的饭店。
“龙井虾仁”是这里的名菜，
还有知府和诗人发明的“东坡肉”，
“叫花子鸡”——是全世界各国
杭州厨师的拿手佳作和骄傲。
窗外是夜，茫茫的西湖，
灯火辉煌再现了历史的过去。
桥梁、山坡、亭台楼阁，
宝塔、堤岸，座座岛屿，
远处传来了探戈舞曲。
当年的皇帝是诗人，是艺术家，
匾额上留下他的御笔。
啊，一方祥和的宁静的区域！
我把自己的爱和我的诗一起献给你。

«У шань тянь фен» – це феніксів оселя.
Тут близько до небес, немає стелі,
Що відділяє нас від зорь і Бога.
На сьоме небо тут пряма дорога.
І пагода прекрасна, наче квітка,
Нас не питає – хто ми, що ми, звідки?
А підніма на крилах і летить
В оспівану поетами блакить.

巫山天峰——
凤凰的栖息处。
我们和晨星和神仙
已近在咫尺，中间无隔阻。
这儿是通向七重天的直行路。
宝塔俊俏如同花束，
它不问我们是何许人，
也不问我们来自何处。
它展开翅膀托起我们
飞向诗人讴歌的蔚蓝天幕。

Криниця дракона - так звється село,
У горах зелених, до неба чолом,

Під лагідним сонцем «лунцзін» проростає –
 В Китаї немає смачнішого чаю.
 А ось над горою чарівна тераса.
 Ми саме на ній враз вирішуєм разом:
 Тут спробуєм свіжий славетний «лунцзін»,
 Подалі від гомону, міст і долин.
 І ось нам приносять прозорі бокали.
 Чайники, як воїни-стражі повстали,
 А не полягли, як зазвичай бува.
 Ковток і ти чуєш, що «ці» прибува.
 Чому пам'ятаю цю мить невловиму?
 Чому повернатись з гори у долину нам так не хотілось?
 Чому у душі все знову, і знову, і знову вірші?

此村位于青山绿岭，

熙和的阳光下
 盛产中国茶中无与伦比的龙井。
 山上有一座迷人的凉亭。
 我们大家在这儿一致决定：
 远离喧嚣的城市
 品尝新鲜的著名的龙井。
 给我们端来了透明的茶杯，
 叶片不像平常那样横卧水中，
 而是笔直挺立，如同护从。
 品了一口，倍感底气骤增。
 为什么我能记住这不可捉摸的片刻？
 为什么我们那么不想从山顶返回河谷？
 为什么诗句，一而再，再而三地响彻心中？

О, мій святий, мій любий Михаїле,
 Я дякую тобі й тобі молюсь.
 У тебе доброти і віри вчусь,
 І вчусь як Божий світ любить щосили.
 Осінній день палає за вікном.
 Зелений чай. Блакитна філіжанка.
 Зів'яле листя пахне терпко й п'янко
 І верби похилились над містком.
 О, саде мій, вже осінь надійшла,
 І Михайлів день уже згасає,
 І впевненість, мов зірка, воскресає:
 Ні, не торкнеться сум моого чола.

啊，我尊崇的圣·米哈伊尔，
我对你祈祷，我向你致谢。
我向你学习如何行善，如何尽忠，
学习身体力行地热爱这个世界。
窗外秋光明媚。
绿茶。青花瓷杯。
茶水散发着浓郁醉人的香味，
小桥上柳枝低垂。
啊，我的花园啊，秋天已经来临，
圣·米哈伊尔节日即将结束，
信念如同星星在心中重又闪亮，
深信悲伤永远不会触及我的头颅。

В районі трьох гір сім будинків стоять,
На кожному з них літ минулих печать,
Ідея Ма Юня – (мізки number one),
Красу зберегти – хао кан чи charmant.
Ми робим світлини, ми просто блукаєм
Під плескіт води у струмках й водогряях,
Ми, мов розчинились, у вічній природі –
На заході – гори, озера – на сході.
О, де ти коханий? – Я – лотос прекрасний!
О, де ти кохана? – Я – зіронька ясна!
О, де ти Китай, півтора мільярди? –
Я – Всесвіт довкруг, а не крапка на карті.
Хвилини оці щонайменше безцінні,
Бо ти розумієш, що космос в людині.
О, вічна гармонія тверді і неба...
Ми ніби вбираєм це диво у себе.

三山区有七栋房子。

每栋房子留有往昔岁月的痕迹。

把美、神往与视觉的满足保存下来——

这是“一号头脑”马云想出来的主意。

我们在拍照，

我们在瀑布和流水的喧嚣中漫步，

我们仿佛在永恒的大自然中融化，

西边是山，东边是湖。

啊，亲爱的，你在何处？——我只是一朵美丽的荷花，

啊，亲爱的，你在何处？——我只是一颗明亮的星辰！

啊，十五亿人口的中国呀，你在何处？

我是宇宙，我在周围，而不仅是地图上的一个地区。

这个时刻最少是无价的，

因为你理解，

宇宙在人体之中是天地永恒的和谐……

我们似乎在吸吮这种奇迹。

Жовтий лист. Порожній сад.
Місяць звється листопад.

Тужить скрипичка за літом –
Танго звється «Компарсіта».

Я самісінька в кімнаті
За комп’ютером, мов дятел.

У кімнаті тепло й тихо.
Злагода довкола диха.

Не дивуйся, придивися –
Добрий час тут зупинився.

Мить надходить своєчасно,
Й люстро каже: «Ти – прекрасна!»

І уже ніщо на світі
Не заступить цеї миті.

叶子金黄。花园空旷。
正值十一月的时光。

夏天刚过。小提琴忧伤地在演奏
西班牙探戈舞曲。

我一个人对着电脑，
像啄木鸟孤伶伶呆在屋里。

室内暖乎乎，静悄悄，
一切显得心平气和。

细心观察，不要惊奇，
美景良辰就在此地。

那一瞬间来得非常及时，
镜子说：“你——美极！”

世界上任何事物都无法
划掉这一瞬息。

Отак, як Ван Сичжі*,
 Я хочу працювати –
 Альтанка, тихий став
 І Божа благодать,
 Лиш порухи душі,
 Лиш вітру шелестінь,
 А на м'якій траві
 Верби старої тінь.
 Прелюдія життя –
 Це титанічний труд,
 Це труд до забуття,
 Коли вже рук не чутъ.
 Ну а вінець життя –
 Це золотий врожай,
 Який збирає весь
 Цей піднебесний край.

* Ван Січжи (303-361рр.) – каліграф епохи східної Цзінь, який прославився, як «бог каліграфії» завдяки таланту і незвичайній працьовитості. Найвідоміші твори «Прелюдія в альтанці Ланьтін», «Ясна погода перед снігопадом».

我真想
 像王羲之那样笔耕不停——
 宁静的池塘，
 简陋的草亭、
 还有苍天的恩情。
 只有轻风习习，
 只有心灵涌动，
 柔韧的草坪上
 留有苍柳的阴影。
 这是人生的序曲——
 要付出非凡的努力，
 要有忘我的勤奋，
 使自己感受不到自己的手臂。
 到了生命终点时，
 一片金灿灿硕果，
 布满整个神州大地。

① 王羲之（303—361）中国东晋书法家、文学家。依靠勤奋创造出雄逸俊雅的新书法，被誉为“书圣”。最著名的作品有《兰亭序》、《快雪时晴贴》等。

Універсальний триколор^{*} –
 Коричневий, зелений, жовтий...
 У нім осінній є мінор,
 І є у нім акценти «форте».^{*}

Ось іноземець на коні,
 Вояка хоч куди і красень,

^{*} Трикольорова кераміка танської династії.

^{*} Посилення звуку в музиці, в перекладі з італійської - «голосно».

Може і він сумує часом,
Але не в героїчні дні.

Верблюди, коні і бики,
Принцеси, діти і артисти...
Вони пережили віки
І нас зустріли дженджуристо.

І дарували нам тепло
Трьох кольорів, мов світлу осінь.
Вони живі й прекрасні досі,
Немов земля й на ній зело...

褐、绿、黄.....
万能唐三彩——
色彩中有秋天的郁闷，
也有乐章中的豪迈。

瞧，西域的骑士，
傲然驼背，斗志昂扬，
有时他也许会悲伤，
但绝非在战场上。

骆驼，骏马，牛群，
公主，儿童，艺人……
他们经历了几个世纪
如今愉快地遇见了我们。

唐三彩，像明媚的秋天
给我们带来了柔情。
他们至今保持着原来的光华，
如同大地和大地上绿色的花茎。

I

Ми знову вдвох в цій дальній стороні
За сіома морями, за горами.
Любові світло й злагода між нами,
А наші дні розважливі, ясні.

О, як хотілось написать мені
Щось елегійне, щось, про що роками
Я мріяла. Та маєм інші карми –
Жага дерзань засвічує вогні

Нам знову й знову. Й знову ми у дії!
 Лише вперед, лиш до вершин, до мрії
 Не думкою, усім єством злетіть,

А потім у незнане з головою
 І знов у небо, до зорі, якої
 Нам навіть в снах ще не вдалось зустріть.

—
 又是你我二人跨过万水千山
 远离故乡来到遥远的国度。
 伴随我们的是恩恩爱爱，
 我们的生活充满光明与和睦。

我以为从此可以只写哀歌了，
 我已幻想了多少年。
 可是我们的生活另有安排，
 一次次燃起我创作热情的火焰。

我们又在行动，又在追求！
 向前，向着高峰，向着理想，

一切都在鼓舞我们飞翔的期望。

我们再次进入辽阔的天空，
我们在飞翔，越来越接近
甚至梦中也未见过的星光。

II

Стоять сади в оранжевих плодах.
Осінній день, мов повна чаша. Тихо.
Спадає лист, земля потужно диха,
Світ змінюється просто на очах.

Стає прозорим, ніби золотим,
Стає, мов казка, трохи загадковим.
Ставок лежить, мов золота підкова,
І золотавий парк сія за ним.

А ми рушаєм пагоді назустріч.
Вона сія на пагорбі чи кручі,
Чи в небесах пливе. Не в тому річ.

Важливо те, що ми удвох, як завжди,
І, що довкруг небачені пейзажі,
І що у небі журавлиній клич.

—

花园里橘红色的鲜果满枝。
秋天，如同富贵满堂。寂静一片。
枯叶飘零，大地疲惫的喘息，
世界在眼前迅速地变幻。

一切变得光亮，如同黄金一般，
一切变得迷离，如同儿时童话。
池塘横亘在那里像金色的马蹄，
周围的树木如同燃烧的烟花。

我们朝着宝塔走去。
宝塔在山头上闪闪熠熠，
好像在天上逍遥游弋。

周围的景色优美绮丽。
仙鹤在空中作告别的鸣啼，
我们心中已响起春天的旋律。

III

Невдовзі осінь нам махне крилом.
Позолотіли гінко вмить і ранком
Я не впізнала сад і ту альтанку,
Що помороззю сяє, ніби склом.

Цей ранок - між реальністю і сном.
Ледь видно у тумані: китаянка
Займається тай чі і пахне п'янко
Зопріле листя під моїм вікном.

Коханий мій, рушаймо в тиху осінь...
Вже досить боротьби, гонитви досить.
Поглянь, яка краса вдалечині!

О люба, ні, нам рано спочивати.

Майбутнє наше славне і крилате,
Попереду у нас найкращі дні!

三

寒风萧瑟的秋天来了。
一夜之间花园发生了巨变。
霜花洒满了我们的凉亭，
令人想起水晶的宫殿。

早晨，现实与梦幻的空间：
雪，雾，一位妇女在打太极拳，
漫漫的雪，茫茫的雾，
还有落叶的气息，肃穆，安然。

“亲爱的，咱们歇会儿吧！
把手伸给我，我们迎着和谐与美，
一起走进宁静的秋天。”

“啊，不，现在尚且不是考虑休息的时间。
我们的未来鹏程万里，

我们更好的日子还在前边。"

Неначе "alma mater"^{*} –
Таке тепло зусюди.
На нашім світлім святі
Красиві, добрі люди.

Чжецзян співає „Ганцзю”^{*},
Летіть осіннє листя,
Зaproшує до танцю,
Вальсую на обійсті.

Це молодість Китаю,
Його снага і врода!
В майбутнє посилаю

^{*} (латинь) – назва університету

^{*} Українська народна пісня

Свого натхнення подих!

周围如此温暖，
仿佛回到自己的母校。
那么多靓丽和善良的人，
参加我们的节庆良宵。

浙江人在唱《甘秋》①，
秋天的金叶在飘，
像是在邀请我们展示艺技，
台上台下表演舞蹈。

这是中国的青春啊，
是她的力度和妖娆！
我将自己的赞叹
敬献给明朝！

① 《甘秋》——乌克兰民歌。

ЗИМА
冬

Зимовий сад, прозорий і легкий,
Немов летить, парує над землею.
А я іду по сонячній алеї,
Яка мені нагадує сувій

Безцінний і прекрасний. Божий дар
Природи дива назавжди із нами.
Любіть її і бережіть. Віками
Вона нестиме вам натхнення чар,

І силу, і красу, і благодать
Душі поривів, мудрості глибини.
Її могутъ не знає втоми й спину.
Колись і ми не будемо їх знать.

冬天的花园，轻盈、剔透，
疑似在大地上浮游。
我在洒满阳光的林间漫步，
如同走入了一幅无价美妙的画轴。

上苍让我们和自然这一奇迹，
永远连在一起。
爱惜它吧，保护它吧！它会世世代代
给你带来灵感的神奇。

它会给你带来力量和俊美，
还有智慧的深邃、激动与崇高，
它威力无比，不知停顿不知疲劳，
有一天我们也会这样做到。

Писати вірші в літаку,
Точніше у польоті,
Ідея ця Чен Хаосу
Подібна ніжній ноті.

Адже політ – це свято сил!
Поезія у русі
Дарує нам могутність крил,
Отож, літаймо, друзі!

在飞机上写诗，
如同谱写柔和的乐章。
确切说，在飞翔中写诗
是陈昊苏的创想。

诗在运动中，
给了我们一对翅膀，
飞——是展示才能的节日！
朋友们，让我们飞翔！

Цзінхун^{*} з Аньхою аж червоний...
Це всіх міцних чаїв корона.
Його п'ємо в зимові дні,
Коли вітри північні, люті,
Коли морози вже у грудні,
І помаранчі запашні.
Зима – це теж фрагмент культури...
Напої, страви, партитури
Зимових свят, вистав, вогні
Ялинок новорічних, гості
І тости, тости, тости, тости,
Допоки світло у вікні.
Всі розійшлися, ми вдвох з тобою
І чай, і чай, і чай з Аньхою.

^{*} Сорт знаменитого чорного чаю

安徽的祁红茶，色泽绛棕……
它是烈性茶中的顶峰。
当餐桌上摆满香喷喷的柑橘，
当腊月的北风呼呼逞凶，
我们就这样季节里
开始酌饮祁红。
冬天也是文化的组成部分……
饮料、菜肴，样样具备，
还有各种表演纷呈，
新年的枞树上
挂满灯笼，
客人们一杯又一杯的祝酒，
直到窗上映出晨曦的绯红。
宴罢众友散去，
只剩下我和你，
两个人，
还有安徽的祁红。

О, Гао Мане, друже мій чудесний!
В моїй душі мелодія воскресла
Забутих літ, коли я ще дитя
Гортала книгу про краї далекі,
Де пагоди, дракони і лелеки,
Де зовсім інша часу течія,
Мов кликала мене в нове життя.

啊，我的好友，高莽！
见到你，我心中又复活了
早已忘却的旋律。
那时，我还是个孩子
翻阅有关远方国度的书籍，
那里讲的是宝塔是飞龙是仙鹤，
那里的时间的流逝完全异样，
仿佛在召唤我进入新的天地。

І він сказав мені, поцілувавши скроню:
«Ти – чиста, мов роса, на лотоса долоні».

他亲吻我之后说：
“你像荷花瓣中的露水一般纯洁。”

Юань Сікхунь вивчає Лао Цзи
І створює скульптури мудреця.
Це між минулим й нинішнім мости,
А ще важка, важчуща праця ця.

袁熙坤钻研老子，
为这位圣贤塑成雕像。
这是无比繁重的劳动，
这是联接过去与今天的桥梁。

Я знаю: невдовзі настане той день,
Коли воссіяє над світом «ай жень»!

我知道：博爱将在人间，
赢得胜利！

Я вся – любов, я вся – любов...
Я ніжно пахну миртом.
Повторю ще знов і знов:
Я вся – любов, повірте.

І, коли ти мене ведеш,
Дорогою п'янкою,
Твоя любов не знає меж,
Бо ти ідеш зі мною.

我就是爱的全部……
我身上散发着香馥。
我一遍又一遍重复：
请相信，我就是爱的全部。

当你指引着我
走上陶醉的道路，
你的爱没有止境，
因为你是和我同步。

Рятує природу, читає «Лунь юй».
А хто? Моя доня.
Прекрасна мей нюй.

她要拯救大自然，
她在阅读《论语》。
她是谁？
我的好姑娘——美女。

Колись були процеси ці єдиним –
Писати вірші, малювати картини,
Ось гохуа прекрасна Ци Байші,
Де, мов пташиний ключ, летять вірші.

想当年，写诗作画，过程统一。
瞧，齐白石优美的画作上，
他的题词
如同群鸟在飞翔。

Коли мороз сягає сорока,
Коли тріщать льоди, мов канонада,
Усе живе шука тепла і ладу,
А на моїм плечі – твоя рука.

当严寒已达零下 40 度，
当冰河冻得噼啪乱响，
凡是生物都在寻找温暖与平和，
这时，你的手抚摸在我的肩头上。

Ти присвятив мені рядки,
Глибокі і натхненні.
Минуть роки, минуть віки,
А ці слова, мов плин ріки –
Цілющі й незнищені.

你为我写献诗，
情深意浓而又富有灵气。
岁月流逝，世纪流逝，
而这些诗句像滔滔流水——
永不枯竭，充满生机。

В морозні дні, в грудневі дні,
(Ми знали буде донечка),
Дитя вродилося, чи ні –
То народилось сонечко!

Щоранку сходить над життям,
І світить, і всміхається.
І в світі щастя прибува,
І радість не кінчається.

严寒十二月的一天
(我们知道女儿要从天降)，
婴儿出世了，啊，不是——
她是一轮小太阳！

每天早晨她在微笑，她在闪光，
她在不停地成长，
幸福降临到人间
喜庆欢乐无疆。

Лю Тянь Хуа*, Лю Тянь Хуа,
Співа струна, рида струна –
То ерху плаче і сміється,
Ці звуки розривають серце
Від захвату і насолоди –
Дарунок Бога і природи!

* Видатний китайський композитор та музикант (1895-1932pp.)

刘天华，刘天华，
琴弦在哭诉——琴弦在歌唱，
这是二胡在欢乐在流泪，
聆听这种乐声，感人心扉，
令人享受，让人心碎，
啊，这是上苍与大自然的恩惠！

① 刘天华（1895—1932）中国杰出的作曲家和二胡演奏家。

Сіань в снігу. І пагода, і парк,
І монастир – «проект» Сюань Чжуана.
Ледь сходить сонце. Цей зимовий ранок
Такий прекрасний, наче добрий знак.
Гармонія і тиша довкруги.
За вікнами нове тисячоліття,
А ця земля під куполом блакиті
Невтомно ретранслює нам щомиті
Енергію натхнення і снаги.

西安城身披雪装。
宝塔、花园、廟宇——
都是玄奘的设计。
旭日东升。
冬晨绮丽。
周围一片和谐与静寂。
窗外新的千年伊始，
蓝天下面的大地
每时每刻向我们
灌输灵感和气力。



Морозним шляхом йти насамоті,
Свободою наповнювати легені,
Спивати повітря, мов настій женьшено
І відчувати, що невмируща ти.

白雪皑皑的路上独自漫步，
吸吮自由空气如同畅饮人参甘露，
扩充自己的胸腔，
感受自己的生命永驻。



О, золота ріка моєї мрії,
Нарешті ми зустрілись,
О, Чанцзян!
Енергія в тобі такої сили,
Що ти за мить мене береш у бран.

Й отримуєш від мене цей пеан.*

啊，长江，
我梦幻中的大河！
我们终于相见。
气势磅礴，汹涌浩瀚，
顿时让我永远感叹。
请接受我对你的礼赞。

* Жанр ліричної поезії хвалебного змісту

Ми Інь і Янь. Ми Інь і Янь.
Ми прибули в старий Сіань –
Чарівне місто, столинний град,
В якому нині снігопад.
Але так тепло на душі,

Так легко пишуться вірші,
Такий солодкий сніг чомусь,
О, сніжний вальс, о, сніжний блюз...

我和你，一女一男，
来到古城西安——
漂亮的城市，几代古都，
今天这里雪花飞翻。
心中无比温暖，
诗句写得流畅自然，

雪花是那么香甜，
啊，雪的勃柳兹舞①曲
啊，雪的舞赞。

2011.1.10

① 黑人慢四步舞曲。

Це сталося багато років тому...
Або, точніше, за правління Чжоу –
З'явилися на щастя витинанки,
Ці символи любові і достатку
Кріпили в кожнім домі для порядку

На вікна, на будинки, на альтанки.

«Сихе жуї», і «шуаньсі», і «шоу» -
 Оселю прикрашаєм знову й знову,
 Бо віrimo – це, справді, добрий знак
 Полум'яніє, наче Божа іскра,
 I зігрива, i захищає місто,
 I весь Китай, i світ, i буде так!

幸福的标志
 始于三千年前。
 确切地说：周朝开始盛行。
 用爱和福的象征，
 装点每家每户，

挂于窗户、门扉和凉亭。

我们用“吉祥如意”、“喜临门”和“寿”等字，
一次又一次美化自己的住宅。
深信这种做法，
像上帝恩赐的火，
温暖这座城，温暖全中国，
温暖全世界，绵延世世代代！

О, новорічний ярмарок, о, свято!
Старезний храм гуде як вулик, радо.
О, скільки тут товару і людей,
О, скільки тут наїдків і напоїв,
І співаків, і циркачів, й живої
Енергії, яка в святковий день
Зійшла з небес на старших і дітей.

啊，新年的集市，赶廟会！
古刹里欢声鼎沸活像蜂房。
年货琳琅满目，人群熙熙攘攘，
各类饮料和果糖，
还有演唱的、耍杂技的、轮流上场，
在这喜庆的节日里，一股神的力量由天而降，
注入大人和小孩的身上。



Це танець левів,
Танець левів –
Червоно-золотаве мрево,
Бадьорі ритми,
Дзвони, звуки...
Священнодійство чи наука?

狮子舞，
狮子舞——
一片醉人的金色，
一阵雄壮的音节。
锣鼓震天，
钟声激越……
这是神圣的礼仪，

还是某种科学？

Ніч ліхтарів, чи свято «Юаньсяо»,
Чи повний місяць – ми гукаєм «браво»
Оцій красі, що полонила нас,
Бо кожен дім палає, мов палац,
Й на кожного чекає щастя й слава!

元宵节，灯笼之夜，
一年里第一个满月——
我们对着这种美景欢呼，
它使我们着迷晕厥。灯火通明，家家户户如同宫阙。
人人会感受到
幸福和喜悦！

І я зайшла в старий «сихеюар»,
Аби зігрітись і попити чаю.
Як затишно і тихо,
Як палає
Ліхтарик над вікном
Й на ерху грас
Маленький хлопчик,
Мов казковий гном.

我走进一座古老的四合院茶馆，
喝杯茶，暖暖身，放放松。
多么舒适，多么宁静，
窗前灯笼闪动。
还有那拉二胡男孩，
活像传说中的神童。

«А що віщує «Книга перемін»?», -
Мене спитав мій друг, мов добрий джин
Мого життя, а, може, добрий геній.

«Не буде перемін, - відповіла, -
Адже життя – це пущена стріла
І в ньому розподілені «дуйлені»».

“《易经》预言些什么？”
我的好友，童话中的相识，
也许是良善的天才在问我。

“一切都不会有易变，”我回答说：
“生命如同脱弦的箭，
一切已经安排妥。”

«Весняне сонце, білий сніг»,
«Зимова слива», «Ранній іній»...
Мабуть, з усіх земних утіх
Оці мелодії щоднини
Я слухать хочу, бо люблю
Глибокий звук струни живої,
Що ніби розмовля з тобою.

《阳春白雪》，
《梅花三弄》，
《旱天雷》……
人间的欢乐曲中，
大概只有这几支，
让我百听不厌，让我陶醉。
因为我爱有生命的琴弦

奏出深沉的声音，
如同和你沟通心扉。

Ви - «шень» і «дань»*,
Мов «інь» і «янь» –
Чжоу Синьфан* і Мей Ланьфан*...
Ми згадуєм про вас щораз

* Персонажі Пекінської опери

* Славетний виконавець персонажів «шень»

* Славетний виконавець персонажів «дань»

У цей передсвятковий час,
Коли у новорічні дні
Театр запалює вогні.

你是“生”，
你是“旦”——
阴阳戏装。
佳节临近，
春节到来，
剧场灯火辉煌。

这时我们总会想到你们——
梅兰芳、周信芳。

Зима – це час для каліграфії.
Оволодій кайшу і каншу,
(В Китаї це, як орфографія),
Засвоїв і не маєш ганджу.

数九寒冬，
习练书法，
学好文字，
再不痴傻。

«Не прагни до багатства. Будь повстримним.»,
Це напис на печатці, не на скрині,
Бо ця стара печатка – символ влади.
Вона була супутницею князя,
Вона стоїть на кожному наказі.
І ревно князь виконував пораду.
Він довго жив, і, кажуть, був щасливим.
Й цей світ залишив в час цвітіння сливи.

“勿贪财。居中庸。”
 此话刻于印章。
 古印是权利的象征，
 它伴随大臣度过一生。
 此印钤于每一道旨令。
 大臣办事照此执行。
 大臣久活人间，
 据说离世时，
 李子花开满庭。

Легенди, легенди, легенди...
 Вже рік я їх ревно збираю.
 Легенди, немов монументи,
 Талантам народів Китаю.

传说，传说，传说……
我兴致勃勃地收集传说一年多。
传说是表现中华各民族才华的

一曲曲特殊的贊歌。

„Цюаньцзюде” – банкет із качки.
Цей ресторан пливе неначе
В качиній зграї по ставку.
І хто його хоч раз відвідав,
Вечеряв в ньому чи обідав,
Вже не забуде мить оту.

全聚德——烤鸭宴。
餐厅活像一群鸭子
游弋在池塘上边。
谁只要来过此地，
或中午或傍晚
进过一次盛餐，
他就永生不会忘记
这段时间。

Вже золотіє зріlostі межа.
Ощадна в друзях. В почуттях скupіша.
Вікно і стіл...О, раювання в тиші!
Душа ясна і пристрасті чужа.

Ні, все не так. Невтолена жага
Тобою володіє невситимо.
Вікно і стіл, і всесвіт за дверима,
А в нім піщинка кожна дорога.

我已看到
自己成熟的门坎。
处处谨慎交友，
时时控制情感。
啊，面对窗户和桌子……
享受寂静的美满！
心灵摆脱了
过多的激情纠缠。

不，并非事事如此。
不能满足的渴求
继续使我心烦。
窗户和桌子……
门外就是宇宙浩繁，
它的每颗沙砾
都价值非凡。

Так, любов – це сонця світло!
 Є вона і світ привітний,
 Є вона і всі здорові,
 Радість, щастя – все з любові!

І гармонія, і сила,
 Віра в перемогу діла,
 Мудрість, наші добрі вчинки –
 Все з любові, любий синку.

Тож люби цей світ, дитино,
 І шаленно, і нестримно!
 А енергія любові
 Оживе у кожнім слові.

І в житті не стане зразу
 Ні печалей, ні поразок.
 І збагнеш – все дуже просто –
 Світ оцей – любові остров.

爱——就是阳光！
世界有了爱，就会和蔼可亲。
一切来自爱，有了爱——
人人欢乐，幸福迎门！

乖孩子，
无论是对事业胜利的信念
无论是和谐和气力，
无论是智慧和义举，
事事都贯穿在爱里。

孩子，你要热爱这个世界，
要激情满怀，要不可阻挡，
到那时，爱的能源
就会在你的话中闪闪发光。

到那时，生活中的悲伤和忧虑，
就会悄然逝去，
到那时，你会明白
这个世界就是爱的岛屿！

Мандаринові дерева,
Гіацінти і нарциси...
Я між них ходжу як мева
У червоному намисті.
Це Чхунцзе, Чхунцзе прекрасне,
Це весняна баркарола,
Скільки радості і щастя!
Дякуємо тобі, доле!

我像个仙女
胸佩红色串珠，
在橘子树、风信子、
水仙花之间漫步。
这是喜气洋洋的春节，
这是春天的歌赋，
谢谢你，命运！
多少欢乐，多少幸福！

Комусь – „фен-шуй”,
Комусь – шуй, фен,
Ну а комусь – звичайний дзен...

对某人来说，是风水，
对某人来说，是礼赞，
而对另外一个人来说，就是禅.....

I знову сніг іде в Пекіні,
I сірі небеса – не сині,
I спокій душу огортає,
I сон навзаєм прилітає,
I сад в снігу, і ніч над ним,

Мов шестикрилий серафим.

北京又在下雪，
天色灰朦而非蔚蓝，
心灵一片宁静，
梦中又来了梦幻。

夜空覆盖着大地，
雪花落满了花园
如同六翼天使①
盘旋在天地之间。

① 六翼天使——基督教神话中，六翼天使名为谢拉菲莫，他们最接近上帝。

«Лічунь», «лічунь» весну віщує...
Високе сонце, серце чує
Як наближається тепло,
Ще мить і проросте зело!

立春、立春，春天已经临近……
骄阳高悬太空，
心灵感受温馨，
刹忽间，大地一片青嫩！

Мій дім потопає в лілеях...
На крилах п'янких ароматів,
Пливу ув обійми Морфея*,

* Морфей – бог сна

А, може, в полон Сварасваті.*
 І вірю – попереду диво!
 І знаю – весна нас чекає!
 І хочу світ бачить щасливим!
 Все можу, все вмію, все знаю!

我的家座落在百合花丛之间.....
 在醉人的芳香中展翅游乐，
 我飞向摩耳甫斯①的怀抱，

* Сварасваті – індійська богиня

也许去当斯瓦拉斯瓦②的俘虏。
我相信未来的奇迹！
我知道，春天等候着你和我。
我愿看到一个幸福的世界！
我什么都知道！什么都会！我什么都能做！

2010.8.24

① 摩耳甫斯——希腊神话中的梦神。“投入摩耳甫斯的怀抱”转译为睡熟。
□ 斯瓦拉斯瓦蒂——印度女神。

„Добрий день, добрий день, добрий день...” –
Як молитва звучить над землею
Людства код чи наш вічний „дуй лень”
У словах: „добрий день, добрий день...” –

Стільки віри твоєї й моєї.

“你好，你好，你好……”
人类的这句祝福或密码，
如同祈祷文响彻人间。

“你好，你好，……”这句话中充满了你和我心中的信念。

Слова любові, ні – любові спів...
О, ти мене, мов Лель^{*} приворожив.
Відтак, усе життя, неначе сповідь,
В мені звучить мелодія любові.

^{*} Слов'янський бог музики

爱情的话，不，爱情的歌……
啊，你像莱丽①使我沉迷。
从那时起，我的心房中
一直萦绕着爱的旋律。

——
□ 莱丽——斯拉夫民族的音乐之神。